

* . GE02 *

Presidenttiehdokas Timo Soini *Eino Poutiaisen muistolaatan paljastustilaisuudessa*

Vanhus- ja vammaishuolto puhuttaa.

Sisällöstä:

- Vanhus- ja vammaishuollosta 4
- Perussuomalaisuus paikallistasolla 5
- Kesäkunta Sumiainen 7
- Eino Poutiaiselle muistolaatta 8
- Kuinka maa makaa? 9
- "Honkain keskellä mökkini seisoo" 10

Tullaan tutuksi - uusi haastattelusarja alkaa s. 6

Ei ruuan arvonlisäveron alentamiselle

Ruuan arvonlisäveroa pitää pystyä laskemaan nyky-eurooppalaiselle tasolle, joka on noin kymmenen prosenttia. Tapa jolla se tehdään pitää mielestäni olla pieniä kauppiaita suosiva.

Otan hyvän esimerkin. Kun liityimme valuuttanioniin, kansalle vakuutettiin hintojen laskevan reilusti, toisin kyllä kävi. Esimerkiksi kahvi ja pulla oli ennen halvimmillaan yhden markan tienoilla, ja nyt se on euron. Samoin vessamaksut olivat ennen yhden markan tietämissä, ja nyt ne ovat nousseet yhteen euroon halvimmillaan.

Kauppiaat selittivät julkisuudessa näiden palveluiden olleen jo kauan lii-

an halpoja, ja korotuspaineet olivat jo kasautuneet monen vuoden ajan.

Euron tulo markkinoille oli odotettu etappi yleiseen hintojen nostoon.

Samalla tapaa tulee käymään ruuan alv:n laskeisessa kerralla, kuluttajille asti tuo veron lasku ei tule yltämään läheskään täysimääräisesti, siitä olen varma.

Todellista hintojen laskua elintarvikkeisiin olemme saaneet, kun saksalainen kauppaketju rantautui Suomeen. Tällä hetkellä ketjulla on tietojeni mukaan 89 kauppaa eri paikkakunnilla.

Suomalaiset keskusliikkeet alähtivät tästä pahanpäiväisesti, kun todellinen kilpailija tuli Suomen sisäpiirimarkkinoille sotkien vanhat tutut kuviot.

Lehdistö yhtyi tähän älähdys-valitus-kampanjaan täysin rinnoin, lie-neekö taustalla ollut suomalaisen suurpääoman lonkerot vapaaksi mainostettuun mediaan.

Arvonlisäveron laske-minen elintarvikkeiden suhteen pitää mielestäni kohdistaa pieniin kaup-poihin täysimääräisenä, jotka ovat joutuneet nyt

jo taisteluun olemassa-olostaan.

Meillä oli 80-luvulla noin 3500 kyläkauppaa, tällä hetkellä niitä on jäljellä enää noin 600. Maaseutu autioituu, ja palveluiden loppuminen on maaseutumme todellisuutta. Tänä päivänä kyläkauppojemme yhteyteen on luotu monenlaisia palveluita. Kyläläisille esimerkiksi postia, veik-kausta, kukkakauppaa, kahvilaa, mitä erilaisempia palveluita.

Veronalennus asteittain

Pienille alle 1000 neli-ön kauppoille voitaisiin arvonlisäveron alennus toteuttaa kerralla, näin loisisimme työpaikkoja pienille paikkakunnille, säilyttäisimme palveluja maaseudulla ja takaisim-

me peruselintarvikkeiden edullisuuden.

Isommille liikkeille ve-ron alennus pitää suorittaa asteittain nykyisestä 22 prosentista laskemalla ensin vero 20 prosenttiin, kahden vuoden päästä 18 prosenttiin ja näin edes-päin kunnes saavutamme 10 prosentti rajan arvon-lisäverotuksessa.

Näin toimien luomme aidon kuluttajahintojen laskun, josta markkinoiden kilpailu pitää kahden vuo-den aikavälillä huolen.

Kerralla veroa lasket-taessa teemme suuren tu-lonsiirron valtion kassasta keskusliikkeiden kassaan kuluttajien siitä suurem-mitta hyötymättä.

Kauppiaat selittävät meille kuluttajille taas tutuksi tulleen tarinan hintojen korotuspaineis-

ta. Kauppaketjujen voitot parantuvat kerralla. Näin valitettavasti kävi kun va-luutta vaihtui vieläpä yh-dessä yössä.

Valtin kassa pienentyy, kun arvonlisäveroa las-ketaan kerralla. Nyt kun olemme unionissa, emme saa ottaa lisää velkaa ja yl-läpitää palveluita. ainoaksi vaihtoehdoksi meille tuoloin jää menojen karsimi-nen. Se taas merkitsee yhe-teiskunnan kustantamien palveluiden vähentymistä entisestääänkin varsinkin pienillä maaseutupaik-kakuilla, luomme työttö-myyttä ja eriarvoistamme eri ihmisryhmiä.

Portaittaisella veron alennuksella luomme työpaikkoja maaseudulle ja sen kautta paikkaamme verotuksen kautta tulevaa verotulojen menetystä.

PerusSuomalainen-lehti

Perussuomalaiset rp:n äänenkannattaja v. 1996 lähtien

ISSN 1239-2324

Ilmestyy: Joka kuun 15. päivä. 12 numeroa vuodessa.
Painos: 5.000 - 100.000 kpl
Julkaisija: Perussuomalaiset-Sannfinländarna rp
Pankkitili: Nordea 218518 - 157282
Toimitus: PL 164, 38701 Kankaanpää
Puh: 040-913 4659
Fax: 02-578 3543

perussuomalainen.toimitus@saunalahti.fi

Päätoimittaja: Rolf "Fred" Sormo (sairaslomalla)

Vt. päätoimittaja: Harri Lindell, Puh. 040-913 4659

Toimittajat: Hannu Purho, Jussi Niinistö

Valokuvaaja: Pauli Artturi Luttinen ja Futureimagebank sekä toimittajien ja puolueväen omia kuvia

Layout ja taitto: Anne Laine/Graafinen Hintaveistämö

Webmaster: Lauri Heikkilä ja Jussi Niinistö

Vakituiset avustajat:

Timo Hirvonen, Eero Kinnunen, Reijo Ojennus, Ahti Moilanen, Marjo Pihlman, Vesa-Matti Saarakkala, Jorma Uski.

Tilaukset/jäsenrekisteri: Tiina Sivonen 09-454 0411

E-mail: tiina.sivonen@perussuomalaiset.fi

Jäsenmaksu: 20 euroa/vuosi, sisältää lehden

Tilaushinnat: Vuosikerta 25 €, 1/2 vuotta 15 € irtonumero 3 €

Ilmoitushinnat:

Teksti, määräpaikka ja kuulutukset: 2,00 euro / pmm

Rivi-ilmoitus: 5,00 euroa / rivi

Aineiston muokkaus: 50 euroa / tunti

Painopaikka: SPOY, Kokemäki

Painopinta-ala: 260 x 390 mm

Palstojen määrä: 5 kpl

Palstaleveys: 47 mm

Aineisto: toimitukseen viim. kuun vaihteessa kirjeitse tai sähköisessä muodossa. Toimitus pidättää itsellään oikeuden muokata ja otsikoida tekstejä.

Puoluesihteri

hannu.purho@eduskunta.fi

Terroristikin pelkää työttömyyttä

Kuluneen kesän mittaan on kuulunut eri puolilta maailmaa uutisia aina uusista terrori-iskuista. Lähinnä Suomea järkyttivät Lontooseen tapahtuneet pommi-iskut heinäkuun alussa. Tuolloiset tapahtumat herättivät myös valtisan keskustelun vyöryn.

Yllättävän paljon löytyy näille murhaiskuille ymmärtäjiäkin. Asiaa pyritään vähättelemään, kaunistelemaan tai selittelemään parhain päin. Varsin yleinen näkökanta etenkin vasemmistolaisissa piireissä on, että iskujen kohteet ovat omalla tavallaan jopa ansainneet terrorismin kohteeksi joutumisen. Se, että iskuissa kuolee yleensä enimmäkseen naisia ja lapsia, ja nämäkin sellaisista maista, joilla ei ole esim. Irakin sodan kanssa mitään tekemistä, ohite-taan vähin äänin.

Toinen terrorismia ymmärtävien patenttiselitys on, että "terrorismiin joh-tavat syyt on torjuttava". Käytäntö on kuitenkin osoittanut, että mitä enemmän länsimaat tehostavat toimiaan muun muassa maailman laajuisen eriarvoisuuden ja köyhyyden poistamiseksi sekä esim. köyhien maiden velkojen anteeksi antamiseksi, sitä kovemmin terroristit kiihdyttävät pommi-isku-toimintaansa.

Terrorismin lähes aina liittyvien ideologisten syiden ja motiivien takaa

löytyy jatkuville iskuille myös "inhimillisempi" selitys: Terroristikin pelkäävät työttömyyttä.

Pommittajat tulevat EU-ovesta

EU-"paratiisi" on tuonut tullessaan entistä avoim-memat rajat terrorismille, huume- ja ihmiskaupalle, salakuljetukselle jne. Täällä Suomessa olemme toistaiseksi saaneet asua lintukodossa, vailla kansainvälistä terrorismia. Pyrkimällä periaatteella "maksoi mitä maksoi" entistä syvemälle erilaisiin kansainvälisiin ytimiin, avaamme ovement sepposen selälleen myös kasvaville kansainvälisille ongelmille.

Suomen turvallisuuspolitiikasta vastaavat, hallitus etunenässä, joutuvat entistä vakavammin paneutumaan peruskysymykseen: Onko Suomella varaa muuttua täysin rajattomaksi, terrorismin kauttakulkumaaksi ja myöhemmin mahdollisesti myös kostoiskujen kohteeksi?

Tämän kesänään terrori-iskuista ei ehtinyt montaa päivää kulua, kun valtamediassa alkoi niiden ymmärtäminen, syiden analysointi ja oikeutusten todistelu. Käykö jälleen myös niin, että ne harvat terrorismurhaajat jotka joutuvat vankilaan, saavat paljon suurempaa sympat-tiaa osakseen, kuin heidän uhriensa, jotka on ennenkin muutamassa viikossa unohdettu?

Suomalaista politiikkaa vaivaava henkinen rappio ja mädännäisyys huokuu myös terrorismiin suhtautumisessa ja siitä uutisoinnissa. Eikä tilanne muutu paremmaksi, ellei nykyiset valtapuolueet menetä vaalien kautta tiedotuksellista ja muuta mafiaansa suomalaisessa yhteiskunnassa.

Kaappipopulismista tekoihin

Hallituspuolueista etenkin demarit ovat viime viikkoina onnistuneet esittämään runsaasti kaappipopulismia. - Pakkokaavoitus, tuloloukkujen purkaminen, "vääränlainen" EU-uutisointi jne. ovat herättäneet ansaittua hilpeyttä. Onhan jo moneen kertaan käynyt selväksi, että esim. hallituksen kauniit puheet eriarvoisuuden poistamisesta ja tuloloukkujen purkamisesta eivät ole ennenkään tarkoittaneet käytännössä mitään. Niin demarit kuin hallitus kokonaisuudessaankin voisivat pikku hiljaa siirtyä itsensä viihdyttämisestä parantaviin tekoihin.

Eräs viime aikaisten hallitusten "suurimmista saavutuksista" on ollutkin tuloerojen jatkuva kasvu. Porkkanat on jaettu rikkaille, piiskat vähävaraisille.

Eriyisen hälyttävää on ollut lapsiperheiden köyhyyden jatkuva kasvu. Esim. alle kolmivuotiaiden lasten vanhempi-

en palkkatulot olivat jo vuonna 2002 pudonneet vuoden 1990 tasolle. Yksinhuoltajien reaaliensiot jäävät jo alle viime lamaa edeltäneen tason.

Köyhyyden lisääntymisen ei merkitse lapsiperheissäkään ainoastaan leivän kaventumista. Se tuo tullessaan usein myös vaikeuksia, jotka vaarantavat jälkeläisten tasapainoisen kehityksen. Lasten henkinen pahoinvointi sekä siihen liittyvä psyykkisten hoitopaikkojen tarve ovatkin viime vuosina räjähdysmäisesti lisääntyneet.

Ellei hallitus siirry pikaisesti kaappipopulismista tekojen puolelle, on lapsiperheiden aseman heikkenemisestä edessä ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä huomattavasti suurempi yhteiskunnallinen lasku. - Suuren ihmisjoukon inhimillisistä kärsimyksistä ja monen ainutkertaisen elämän tuhoutumisesta puhumattakaan.

Suora kansanvaali on populistinen

Perusasetelma on selkeä

Poliitikon käsialalla on myös merkitystä

Presidentinvaalista on muodostunut Suomen suosituin vaali, jota seurataan tarkasti ja jossa noin 80 prosenttia äänioikeutetuista ilmaisee kantansa äänestämällä. Presidentin vaali on sellainen asia, jota yhdelläkään eduskuntapuolueella ei ole varaa jättää ilman huomiota.

Kysymys on oman vaihtoehdon tarjoamisesta ja näkyvyydestä. Puolueilla ja ehdokkailla on oma näkemys siitä, miten vaalitaistelun tulee edetä. Nykymaailmassa nämä toiveet ja ennakkosuunnitelmat eivät sellaisenaan voi toteutua. Eri ehdokkaiden, heidän taustaryhmiensä, median ja äänestäjien mielenkiinnon kohteet ja intressit ovat keskenään ristiriitaisia.

Kolmen vanhan puolueen ehdokkaat: Tarja Halonen, Matti Vanhanen ja Sauli Niinistö, hakevat selkeästi lyhyttä vaalikampanjaa. He hamuavat asetelmaa, jossa todellinen poliittinen keskustelu käydään ainoastaan heidän kesken. He haluavat miellyttää valitsijoiden enemmistöä ja siksi kärkeviä kannanottoja ja repivää keskustelua vältetään. Mitään sanomaton ja väritön liturgiapohjainen kampanja sopii heille. Jatkuvuus, tur-

vallisuus ja ennakoitavuus joka suhteessa on valttia. Puhutaan paljon, mitään ei sanota.

Eduskunnassa edustettuina olevien Vihreiden, RKP:n, Kristillisdemokraattien ja Perussuomalaisten ehdokkaiden tehtävä vaalitaistelussa on tuoda keskusteluun ne teemat ja linjat, joista vanhojen puolueiden ehdokkaat vaikenivat. Toisin sanoen heidän tehtävänsä on tuoda ”populistiset asianteemat”, kuten esimerkiksi NATO-jäsenyyden hakeminen (Lax), EU-kriittisyys (Soini), ihmisoikeuskysymykset (Hautala) ja viina- ja moraalikysymykset (Kallis) osaksi keskustelua. Tässä heidän on onnistuttava, sillä muuten ehdokkuuksilla ei ole merkitystä. Tämä asetelma ajaa hyvällä tavalla populistisiin, siis kansan mielenkiintoa herättäviin avauksiin, joita vanhojen puolueiden ehdokkaat välttelevät, mutta eivät voi väistää.

”Ken äänen voimaan uskoo, sitä hän myös käyttää”

PerusSuomalainen
puheenjohtaja Timo Soini

Julkinen sana ja ehdokkaiden poliittinen käsiala

Median välinekirjo pitää huolen siitä, niin epämieluisaa kuin se ehdokkaille voi ollakin, että ehdokkaiden elämänpoliittinen käsialakysymykset tulevat ruodituiksi.

Eli ihmisen käytökseen, suhtautumisiin, arvomaailmoihin, henkilökohtaisiin valintoihin ja ihmissuhteisiin liittyvät asiat kaivellaan tai ainakin katsellaan. Jokaisella ihmisellä on oma käsialansa, tapa tehdä ja suhtautua asioihin. Kyse ei ole yksityiskohdista, jotka voivat olla herkullisia ja myyviä vaan persoonasta. Millainen ihminen tässä on suomalaisille tyrkyllä. Tämä on tarkka paikka analysoinnin kohteelle. Tärkeätä on pitää ajatukset rehellisinä.

Suora kansanvaali on perusuonteeltaan populistinen. Kansaa pääsee äänestämään ehdokastaan suoraan. Kansanvaali korostaa henkilöä, puoluetustaa hämär-

retään ja luodaan kuvaa koko kansan presidentistä, vaikka jokainen ehdokas on tietenkin läpeensä puoluepoliittinen. Suora kansanvaali on kansan keskuudessa suosittu, vaalitapaa ei voida enää ottaa meiltä pois. Samalla kun puolueet luopuivat valitsijamiesvaalista, ne menettivät suuren osan ohjauksallastaan. Nyt tämä valta on suoraan Suomen kansalla ja se merkitsee monipuolisempaa vaalitaistelua, luojan kiitos.

Populismi, joka voi siis olla joko myönteistä tai kielteistä, on tietenkin osa vaalitaistelua niin monipuolisen asiakeskustelun, kuin myös mainittujen ”käsialakysymysten” ja hömpöjulkisuuden kautta. Tämä on osa suoran kansanvaalin luonnetta. Perinteiset puolueet ovat antaneet vallan kansalle, eivätkä ne saa sitä enää omittua itselleen. On kuitenkin turha luulla, etteivät ne sitä yrittäisi. Keino on vain toinen. Presidentin valtaoikeuksien kaventaminen on tällainen yritys.

Vanhat puolueet haluavat EU-Suomessa korostaa pääministerin valtaa ja pääministeri valitaan ja hallitus muodostetaan edelleen perinteisten ja pitkälle vakiintuneiden poliittisten voimasuhteiden mukaisesti. Presidentinvaaleissa tosin ehdokkaat, Heidi Hautala lukuun ottamatta, lupaavat säilyttää presidentin nykyiset valtaoikeudet, mutta taustapuolueissa puuhataan jo uutta vallankaappausta.

Suomen kansa kuitenkin haluaa presidentillä olevan valtaa ja presidentti halutaan oikeisiin töihin. Tämän vuoksi suora kansanvaali on näin suosittu. Jokainen ääni on yhtä arvokas, suomalaisen ääni. Ken äänen voimaan uskoo, sitä hän myös käyttää.

Harri Lindell kiittää, kyselee ja pyytää osallistumaan

Perussuomalais-lehden arkea.

Puoluehallituksessa

Kiitos kannattajilleni, kun valitsitte minut uudelleen puoluehallitukseen, lupaan yrittää parhaani mukaan viedä puoluetamme eteenpäin kohti kohoavia kannatusprosentteja.

Mielestäni meitä kaikkia jäseniä ympärillä Suomenmaata tarvitaan, kutakin omalla tahollaan, viemään puolueen hyvää sanomaa eteenpäin. Tehtävä on yhteinen.

Teen rakentavaa yhteistyötä muiden puoluehallituksen jäsenten kanssa päätoiksi sorvatessamme. Haluan myös

kuunnella teitä jäseniä ja teidän mielipiteitä yhteiskunnallisista asioista.

Edessä on tärkeät presidentinvaalit, ja eduskuntavaalit kolkuttelevat jo ovella, joten hallituspaikka on näköalapaikka. Nöyrimmät kiitokset teille kaikille jotka halusitte antaa minulle näin arvokkaan paikan, pienelle miehelle Satakunnasta.

Lehden vt. päätoimittajana

Perussuomalainen -lehti on yhtenä osana tätä arvokasta tehtävää.

Tarvitsen teidän jäsenten mielipiteitä lehden sisällöstä ja ulkoasumuutoksista, kun kehitän lehteä eteenpäin. Risuja ei juurikaan ole nykyisin tullut, onko se tyytyväisyyden merkki kun on hiljaista?

Olen omalta osaltani ylpeä yhteisestä lehdestämme, jota saan tehdä. Tunnen suurta vastuuta tuosta arvokkaasta tehtävästäni.

Osallistu lehden tekoon

Tarvitsemme kirjoittajia eri puolilta Suomea rikastuttamaan yhteistä lehteämme niin sisällöllisesti kuin alueellisesti. Toivomukseni on, että kirjoittaisitte korkeintaan puolet A4-arkista pistekoolla 12, mielellään sähköisessä muodossa, mutta otan vastaan tietenkin myös selkeällä käsialalla kirjoitetut tekstit. Pidemmistä kirjoituksista pitää sopia kanssani erikseen.

En lupaa julkaista kaikkia kirjoituksia heti seuraavassa numerossa, vaan käytän omaa harkintaani lyhentää, muokata, tai joskus jopa hylätä kirjoitus.

Lehdessä on valitettavasti vain rajallinen tila kirjoituksille, joten joskus on pakko jättää pois hyviäkin kirjoituksia.

Valokuvat ovat myös tervetulleita kuvittamaan lehtijuttuja. Mukaan tulee merkitä, keitä on kuvassa. Jos ette itse ole ottaneet kuvaa, niin pyydän teitä hankkimaan kuvan julkaisu-oikeudet kuvaajalta.

Muistuttaisin vielä aikatauluista. Lehden aineistopäivä on ilmestymistä edeltävän kuukauden viimeinen päivä.

Miten otat yhteyttä?

Parhaiten tavoitat minut sähköpostilla:

perussuomalainen.toimitus@saunalahti.fi (tähän sähköpostiin pyydän myös lähettämään lehden tulevat aineistot).

Toinen vaihtoehto on **kirjeitse**, osoitteeseen: Perussuomalainen, PL 164, 38701 Kankaanpää tai Perussuomalainen, Mannerheimintie 40 B 56, 00100 Helsinki.

Puhelinnumeromme on

02-5783547 tai 040-9134 659.

Mihin menossa suomalainen vanhus- ja vammaishuolto?

Raimo Vistbacka
Kansanedustaja

Perussuomalaisten
eduskuntaryhmän
puheenjohtaja

Kierreltyäni Pohjanmaan eri kesätapahtumissa on keskusteltu kansalaisten kanssa sivunnut useamman kerran vanhusten ja vammaisten asemaa eri kunnissa. Yleisesti voi todeta, että viimeisten vuosien aikana on kansantaloustieteilijöiden, valtion korkeimpien virkamiesten ja eläkeasiantuntijoiden sekä tietyt poliitikkojen toimesta tuotu toistuvasti esiin kauhukuvia niin kutsutusta eläkepommista, joka laukeaa 10–20 vuoden kuluessa.

Rahat kuulemma loppuvat eläkerahastoista ja työntekijöiden eläkemaksut kaksinkertaistuvat, ellei eläkkeiden tasoa pikaisesti alenneta ja eläkeikää nosteta. Väliin näyttää siltä kuin tämän näkökulman syöttämiin kansalle olisi valjastettu kaikki mediat. Epäileville mielipiteille ei tunnu löytyvän sijaa.

Olemme vaarallisella tiellä

Vammaisten oikeuksia ja heille kuuluvia etuuksia on myös leikattu ja varsinkin kuntien taholta on jätetty jopa lakisääteisiä palveluja hoitamatta. Sama linja näyttää nopealla tahdilla laajenevan koskemaan

myös vanhuspalveluja kuten kotihoitoa, kuljetus- ja siivouspalveluja ja myös terveydenhoitoa. Olemme mielestäni varsin vaarallisella tiellä, jonka päässä pahimmassa tapauksessa uhkaa palaaminen kauas menneisyyteen, jolloin vanhusten selviytyminen kunnan heikentyessä oli omaisten tai hyväntahtoisten ihmisten varassa. Toivottavasti tämä niin sanottu huutolaisaika ei enää palaa.

Kaikkia ei enää hoideta aktiivisesti

Karmaisevimpia esimerkkejä tästä on vanhustenhoitolaitoksissa ja pitkäaikaishoidossa noudatettava virallinen vanhusten luokittelu neljään eri ryhmään, joista kahteen alimpaan ryhmään kuuluvia ei enää aktiivisesti hoideta vaan annetaan kuolla itsekseen pois. Näin menetellään julkisuudessa olleiden tietojen mukaan osissa maamme esimerkiksi toiseksi alimman luokan vanhusten osalta silloin, kun he saavat vaikkapa virtsa- tai keuhkoputkentulehduksen – elleivät sitten vanhusten omaiset ota ohjaksia käsiinsä.

Raimo Vistbacka on huolissaan vanhus- ja vammaishuollosta.

Amerikkalainen ajattelumalli valtaa alaa

Perussuomalaiset ovat toistuvasti korostaneet niin eduskunnassa kuin muuallakin sitä, että yhteiskuntamme tärkein tehtävä on huolehtia heikoimmistaan. Vanhukset, vammaiset,

lapset, työttömät ja sairaat on asetettava etusijalle, koska terveet, työssä käyvät ihmiset pystyvät huolehtimaan asioistaan paremmin itse. Valitettavasti yhteiskuntamme arvot ovat koventuneet kiihtyvällä vauhdilla. Amerikkalainen ”jokainen huolehtii itsestään” -ajattelumalli

on valtaamassa myös suomalaista sosiaalipolitiikkaa. Tämä ei ole mielestäni edistystä, vaan päinvastoin paluuta sotia edeltäneeseen aikaan.

Jokainen ihmiselämä on arvokas

Suomessa ei ole kumma kyllä käyty perusteellista arvokustelua siitä, mikä on tärkeintä valtiovalan ja kuntien tehtävien osalta siinä tapauksessa, että niiden rahoituspohja edelleen heikkenee. Nyt siihen olisi jo kiire, ennen kuin ajaudumme edellä kuvaamaani tilanteeseen, jossa pääpaino asetetaan kansainväliselle kilpailukyvyille, raharikkaiden voitontavoittelun edistämiseksi, hyväpalkkaisten verotuksen keventämiseksi ja yhteiskunnan tuottamien palvelujen alasajolle ja yksityistämiseksi, jota **Vanhasen** hallitus on valitettavasti jo näyttänyt osittain toteuttavan.

Perussuomalaisilla on tähän keskusteluun painava mielipiteensä sanottavanaan: Jokainen ihminen ja jokainen elämä on arvokas. Vain tälle arvomaailmalle perustuva yhteiskunta on mielestämme sivistynyt.

Eurostopropagandaa

Tommi Ojala

Varapuheenjohtaja

Perussuomalaiset Nuoret

Ajelin juhannussunnuntain paluuruuhkassa äitini hurjalla verenpunasella FIAT:illa. Autossa oli globalisaation määrittelemän laadun mukainen CD-radioyhdistelmä, joka ylikuumenemisen takia ei kauaa levyjä soittelle. Näin ollen laitoin vekottimen hakemaan sopivaa radiokanavaa.

Puolessavälissä matkaa tuntui löytyvän jonkinlainen aivopeusun tarkoitettu piraattikanava. Eurostomielisyys oli niin ilmeistä, että olin varma kanavan olevan vasta koekäytössä. Odotelinkin siinä kuunnelllessani valtion erikoisjoukkojen iskevän studion kesken lähetyksen lopettamaan epäsanomaallisen toiminnan.

Pitkässä ja asiantuntijoita vilisevässä radio-ohjelmassa moitittiin rahoituksesta huolissaan ja tarkkoina olleita Suomea ja Britanniaa sekä naureskeltiin Ranskan tyhmyydelle palveludirektiiviä kohtaan. Mikäli muun muassa Suomi ja Ranska muiden rikkaimpien EU-maiden

kanssa eivät vapauttaisi palvelujaan köyhimmille maille, EU ei koskaan voisi kilpailla USA:n ja nousevan Aasian kanssa. Palveludirektiivin hylkääminen johtaisi jopa miljoonien työpaikkojen menetykseen. Kuulostaa pa tutulta.

Lähetyksessä sattui vahinko

Muutamit kommentit sivusivat jopa EU-kriittisyyttä, mutta niissäkin ainoastaan esitettiin, että ongelmista riippumatta tulevassa liittovaltiossa olisi kaikkien nähtävä sen hyvät puolet. Huonoista välittämättä tietenkin. Lähetykseen oli kuitenkin sattunut pieni vahinko. Suomalaisen europarlamenttiedustajan **Ville Itälän** annettiin mainita virkamiesjohtoisesta järjestelmästä ja käsiteltäväksi tulevien 900 uuden direktiivin luovan ”hiukan” lisää byrokratiaa. Muuten raportti sujuikin sitten ongelmitta jokaisen asiantuntijan ylistäessä laajentuvaa Suur-Eurooppaa.

Hupiakin lähetyksessä oli

Kyllähän tekstistä muutama huvittavakin kohta löytyi. Britannian pääministeriä **Tony Blairia** toivottiin Euroopan uudeksi Johtajaksi. Nykyisestä johtajuusvajeesta kärsivä EU tarvitsisi vahvan Johtajan fasismista vapautettuun Eurooppaan. Lisäksi Turkin tulee kuulua seksikkääseen Eurostoliittoon. Puheista kävi ilmi, että jokainen jolle EU kelpaa, voivat osallistua bileisiin.

Tuntuu, ettei mitään ole opittu historiasta. Kansat, uskonnot ja kulttuurit työnnetään samojen rajojen sisäpuolelle. Jostain pimyydestä ilmestyvät siten samat lait turkkilaisille, portugalilaisille ja suomalaisille. Ei ihme jos kansa kapinoi.

Hän, jota ei koskaan tavoitettu

Uutisiosiossa taas kerrottiin pidätetystä terroristista. Hänellä uskottiin olevan yhteyksiä terroriteoista epäillyn järjestön

oletettuun kolmosjohtajaan, jota ei kuitenkaan koskaan ole tavoitettu. Hmm... Mikäli minut pidätettäisiin mokomalla rikosnimikkeellä, olisin helppo kuoliaksi kidutettava. Ei tarvitsisi kuin toistella syytä kiinniottamiseksi ja muistuttaa ihmisoikeuksista sekä taistelusta demokratian nimissä.

Mitä enemmän kanavaa kuuntelin, sitä uteliaammaksi sen taustoista tulin. Kun lähetyksestä ei sitten jostain syystä karhu-koplan voimin keskeytettykään, totesin kanavaa kutsuttavan nimellä Radio Suomi. Hetkinen. Tätä verorahoilla ylläpidettyä viitsiähän kuuntelee päivittäin yli miljoona ihmistä! Propagandan peruslähetohtahan on tavoittaa mahdollisimman monta ihmistä ja oltava niin yksinkertaista, että typerinkin tapaus sen ymmärtää.

Salaliittoteoriat vilisivät silmissäni. Päätin kuitenkin rauhoittua ja vaihtaa kanavaa. Oli täysin uskomatonta, että tällainen selvä puolueellisuus

on mitenkään mahdollista. Itse Eurostoliiton hajoamista toivovana tämän satuin huomamaan, mutta jos tällaista hehkutusta päivästä toiseen totuutena pääradiokanavalta toimitetaan, niin äkkiäkös normaali kuuntelija tahtookin Suomen olevan mukana luomassa liittovaltiota USA:n kilpailijaksi.

Tärkeintä nykyisessä tilanteessa kuitenkin on se, etteivät kansalaiset kärsi sodan ja kurjuuden keskellä vaikka rajoja siirrelläänkin. Nuorten miesten ei tarvitse maata juhannusyötä mudassa sekaisin tykistökeskityksestä, vaan viinasta ja naisista. Antaa maiden johtajien taistella keskenään kabinetissa omien intressiensä eteen meidän nimissämme. Jatketaan vain ”väärin äänestämistä” ja protestoimista, saavatpa päättäjämme ainakin tehdä töitä palkkansa eteen.

Väliotsikot toimituksen

Perussuomalaisuus paikallistasolla

Vesa-Matti Saarakkala
1. varapuheenjohtaja

Perussuomalaiset

Olen nyt kahdeksan kuukautta toiminnut Kurikan kaupunginvaltuustossa, sosiaali- ja terveystalokunnassa sekä kokoustanut Kurikan lukion johtokunnassa ja käynyt varajäsenen ominaisuudessa nuoriso- ja kulttuurilautakunnan kokouksissa Jyväskylästä käsin. Meillä Kurikan perussuomalaisilla on paikkoja myös muissa lautakunnissa, kiitos hyvän vaalituloksen, onnistuneitten neuvotte- luitten ja vaa'ankieliaseman.

Työ yhdenkin paikan eteen valtuustossa oli kova. Se vaati 10 ehdokasta, kymmenen pientä lehtimainosta, muutamia kovia kirjoituksia paikallislehteen, Perussuomalainen -lehden ahkeraa jakamista sekä puskaradiota ja ihmisten tapaamista torilla. Omalta osaltani se vaati myös pitkälistä lehtikirjoittelua maakuntalehdissä ja eurovaaliehdokkuutta. Siltikin vain n. 15 ääntä erotti meidät "nollatuloksesta".

Kun tulos varmistui, en jaksanut sen kummemmin juhliä. Olivathan edessä myös kovat paikkaneuvottelut. Ne menivät kuitenkin yllättävän hyvin. Valtuustokokousten keskinäinen kinastelu ja hyvä neuvottelutaktiikkamme takasivat perussuomalaisille vaalitulokseen nähden erinomaiset vaikutusmahdollisuudet. Vasta jälkepäin olen tajunnut, miten tärkeä paikka oman kaupungin valtuustossa on. Se tuo vaikutusmahdollisuuksien lisäksi uskottavuutta, tietoa, kokemusta ja näkyvyyttä.

Lupaukset pitää lunastaa

Kunnallisissa luottamustoimissakin kaikki on kuitenkin itsestä kiinni. Vaalit eivät kannu perussuomalaisista vaikuttajaa vaali-iltaa pidemmälle. Meillä on nimittäin tapana puhua vaalien alla painavaa asiaa ja paljastaa epäkohtia sekä vaatia niihin parannusta. Olemme oikea punainen vaate vanhoille puolueille ja heidän taskussaan oleville virkamiehille. Aidoista toimittajista osa on alkanut suhtautua puolueeseemme jopa avoimen innostuneesti, mutta poliittinen lehdistö juonii aina päämme menoksi jotakin. Se ei muutu vaikka meillä olisi tuplasti kansanedustajia. Toimittajiin kannattaakin pitää hyvät välit. Se on edellytys sille, että saa sanomansa julki. Hyvät toimintatavat ovat tietysti tärkeitä. Räävitömyyksiin ei pidä ryhtyä eikä kannata leimautua ikuisiksi kiusankappaleiksi tai ainaiseksi räksyttäjäksi.

Työn luottamustoimissa pitää olla silti määrätietoista, ja sen pitää noudattaa niitä lupauksia joita vaalien alla tuli tehtyä. On tehtävä aloitteita ja pidettävä puheita, vaikka olisi jo etukäteen tiedossa, että kannatusta vanhoilta puolueilta ei heru. Useinkaan se ei johdu asian huonoudesta tai toteuttamiskelvottomuudesta vaan päinvastoin siitä, että vanhat puolueet eivät halua antaa mistään kunniaa perussuomalaisille. Sen sijaan ne saattavat tuoda jopa itse seuraavaan kokoukseen saman suuntaisen aloitteen ja runnoa sen läpi. Peliliike voidaan tehdä härskesti jopa samassa kokouksessa. Yleensä olemme kuitenkin aidosti eri linjoilla vanhojen puolueiden kanssa. Tällaisissa tapauksissa on turha odottaa kannatusta. Vanhat puolueet eivät nimittäin ole valmiita tule-

maan uusien ajatusten taakse kuin vasta kovimman paineen alla, koska tulemalla ajatustemme taakse, ne kieltäisivät oman menneisyytensä ja myöntäisivät olleensa väärässä. Ihmeitäkin kuitenkin tapahtuu ja vieläpä alle yhdeksässä kuukaudessa!

Rentoa meno ja kevyttä purtavaa

Mikäli on luottamustoimissa ns. yksin, kannattaa kirjoitella sopivan usein paikallislehteen paikallisista asioista. Parikunnolla käräytettyä poliittista grillimakkaraa on syytä valmistaa. Kerran vuodessa kannattaa laittaa lukijoille myös jotakin kevyempää purtavaa. Jos nimittäin joka kerta ja liian usein grillaa lukijoille kunnan lihavartaat, tulee ihmisille ähky. Enää sinusta ei pidetäkään, olivatpa pöperösi miten hyviä tahansa. Välillä on hyvä siis tehdä tikusta asiaa, mutta pistää pari värikästä paprikan palaa sen tikun ympärille ja tarjota palan painikkeeksi vaikka light-limpsaa. Myös osallistuminen erilaisiin leikkimielisiin kissanristiäisiin takaa sen, ettei kuva perussuomalaisesta vaikuttajasta muodostu turhan vakavaksi.

Paineensietokyky korkealle

Mutta kun ollaan kokouksessa, pitää siellä olla usein vakava ja ennen kaikkea vakaa. Se on perussuomalaisuuden hinta. Eikä siitä pidä tinkiä. Vaikka esim. kaikki muut lautakunnan jäsenet tuntuivat ymmärtävän virkamiesten ja kunnanhallituksen silmätekevien esityksiä siitä, että vanhustenhuollon puolelta tai puolustuskyvyttöimiltä vammaisilta pitäisi leikata palveluita ja samaan aikaan hankkia kuntiin imagokonsultteja, kehittämispäälliköitä, vetää kepun sivukyliin kunnallista laajakaistaa ja ruopata jokirantoja maiseman takia, ei meidän perussuomalaisien saa murtua tuossa paineessa. Todellisuudessa lautakunnan jäsenenä on usein muutama vanhan puolueen luutunut junttapoliitikko kunnan/kaupunginhallituksen edustajan valvovan silmän alla, kunnanhallituksen tai suurimman puolueen taskussa olevat virkamiehet ja muutama suuren puolueen uusi "löytö" (lue: sätkynukke). Ei siis kannata mennä halpaan ja ruveta kaveeraamaan tai osoittamaan lojaalisuutta niille, jotka eivät ikipäivänä tekisi sitä meille, vaan välittömästi tilaisuuden tultua iskisivät puokun selkään. Meidän ei silti tarvitse pelata rumaa peliä, vaan keskittyä vain omaan suoritukseemme. Siinä riittää tekemistä kylliksi.

Johdonmukaisuus on tärkeää

Virkamiehet ovat sanavalintoja myöten harkinneet päätösesityksensä kokouksiin. Erilaiset vastaukset kysymyksiin taas ovat ympäröityä kuin rantapallo. Ainakin lautakunnissa kannattaakin tivata vastausta kysymyksiin niin kauan, kuin tarve vaatii. Ovathan lautakuntien kokoukset suljettuja. Pelinpolitiikalle laitetaan piste päästämällä ilmat pallosta pihalle. Virkamiesten päätösesityksiin kannattaa tutustua heti, kun saa kokous-

paperit kotiin. Rivien välistä paljastuu lähes poikkeuksetta paljon enemmän kuin uskoisikaan. Kannattaa miettiä, mitä aikoo puhua ja laittaa paperille asioita ylös. Kannattaa myös hahmotella kokouksen mahdollista kulkua, jotta kykenisi reagoimaan nopeasti, kun aika on.

Epämieluisia päätösehdotuksia ei kannata lautakunnissa hyväksyä. Sen nimittäin edestään löytää, jonka taakse jättää. Vanhat puolueet kaivavat takuuvarmasti esille vaalien alla ne epäperussuomalaiset päätökset, joita olet ollut hyväksymässä. Ainakin, mikäli puhut yhtä ja teet toista ja vieläpä kovaan ääneen. Silloin sinut yllätetään sortsit kintuissa ja katsojia riittää. Ja mikä pahinta, joudut naurunalaiseksi. Se on pahinta asialinjapoliitikolle, joka on tottunut saunassakin istumaan selkään suorassa. On siis tärkeää tehdä tarvittaessa vastaesitys, vaikka ei saisikaan kannatusta. Ja ennen käsittelykohdan päättymistä jättää sitten eriävä mielipide, jolla vapautuu sen kohdan osalta vastuusta. Kannatettu, mutta hävinnyt esitys tulkitaan taas automaattisesti eriäväksi mielipiteeksi. Mikäli haluaa toimia todella aukottomasti, kannattaa eriävää mielipidettä perustella kirjallisella esityksellä, jonka voi rustata vaikka loppukokouksen aikana jos ei ole sitä ennen kokousta tehnyt. Tällöin myös pöytäkirjoja lukeville toimittajille ja kansalaisille tulee kokouskäyttötymisen syyt selviksi.

Lisäpotkua asioiden ajamiseen

Asioiden todellista ajamista on se, että ei heti luovuta jos kaikki ei menekään kuten haluaisi. Pienen valtuustoryhmän yksi parhaimmista vaikutuskeinoista on epäsuora vaikuttaminen. Eli se, että niitä, joilla on valtaa, painostetaan vaikkapa median kautta. Tämä voi tapahtua

siten, että raportoi toimittajille omista aloitteistaan tai jostakin kunnallisesta epäkohdasta. Jos haluaa varmistua tekstin oikeellisuudesta kannattaa kirjoittaa asiasta yleisönosastolle ja ottaa ns. kanssa mukaan päätöksenteon rantavahdiksi. Jos lautakunnalle tehty aloite ei johda mihinkään, suosittelen sen tuomista suoraan valtuustoon ja julkiseksi. Aloitteissa kannattaa käyttää kansantajuista kieltä, sillä kuten todettua, perussuomalaisella aloitteella ei ole useinkaan tulevaisuutta ilman kansan selkänöjää. Sen saamiseksi aloitteen on oltava selkeä ja populistinen. Ei siis kannata lähteä yrittämään vesihiihtoa luisteluytyllillä vaikka se olisi-kin suosittu harrastus "piireissä".

Itse olen pitänyt Kurikassa vähempi-osaisten ja puolustuskyvyttöimien puolta. Olen puhunut jokaisessa kokouksessa varmasti parikymmentä kertaa ja tehnyt aloitteen opiskelijarahan korottamiseksi ja työvoiman lisäämiseksi alennustilassa olevaan vanhustenhuoltoon rikkaassa kotikaupungissani. Eriäviä mielipiteitä on pitänyt jättää. Lisäksi olen tehnyt ko- asioista julkisia toimittajien ja lehtikirjoitusten avulla. Vanhustenhuoltoasiaa on käsitelty jopa Pohjanmaan radiossa. Mitään ei olisi tapahtunut, jos en olisi uskaltanut toimia ja olla itsenäinen päättäjä. Nytkään mikään ei ole silti varmaa, mutta minulla on vielä yli kolme vuotta aikaa toimia ja aion käyttää ajan tehokkaasti. Jos ei muuta, niin uskon ihmisten antavan jonkinlaista arvoa perussuomalaiselle puolueelle Kurikassa. Varovaisen arvioni mukaan 65% valtuutetuista ja 50% lautakuntien jäsenistä Kurikassakin vain istuu kokouksesta toiseen ja kuittaa palkkiot. Me perussuomalaiset emme voi emmekä saa tehdä niin. Paikallinen toiminta on kaiken perusta, eikä yrittänyttä koskaan laiteta. Mansikkasato päästään paikallispolitiikassa korjaamaan neljän vuoden välein.

PerusS Nuorten T-paidat myynnissä!

Uusi erä entistä tyylikkäämpiä ja kaiken hyvän lisäksi Lapualla valmistettuja t-paitoja on nyt saapunut.

Myymme poliittisesti epäkorrekti-paitoja ja populistipaitoja 10 euron hintaan (plus postikulut). Paidat ovat Fruit of the Loom -merkkisiä.

Mikäli olet halukas tilaamaan itsellesi kantaa ottavan t-paidan, lähetä

sähköpostia osoitteeseen vesa-matti.saarakkala@netikka.fi tai soita 050 402 4339. Laita tilaukseesi yhteystietosi ja paidan koko.

Paitoja lähetetään halukkaille, kun tilauksia on tullut sopiva määrä.

HUOM! Kun ilmat viilenevät, t-paidan voi pukea tavallisen paidan päälle, kuten kuvassa!

Tälle vakiopalstalle toivotaan lukijoilta
hengellisiä kirjoituksia (kirjeen päälle
merkintä Leivän ja Sanan jakaja)

Leivän ja Sanan jakaja

Rakasta lähimmäistäsi kuin itseäsi

Rakkaus on evankeliumin tärkein sanoma.

Jumala rakasti ihmistä antaen oman poikansa Jeesuksen uhriksi kaikkien meidän ihmisten puolesta, että meillä olisi tie Isän luokse.

Hän on antanut meille lähetyskäskyn: menkää, ja viekää evankeliumia kaikkialle maailmaan.

Mistä maailma tuntee meidät, se tuntee meidät keskinäisestä rakkaudesta, rakastakaa toinen toisanne niin kuin Jumala rakasti teitä.

Puu hedelmästä tunnetaan ja hengen hedelmä on rakkaus, se joka on Pyhässä Hengessä se kantaa hyvää hedelmää.

Tehkää niitä jo ennalta valmistettuja tekoja, jotka ovat meille ennalta taivaallisissa jo valmistettu, olkaamme niitä jalkoja, käsiä ja suita, jotka ovat annettu Pyhän Hengen käyttöön.

Olkaamme uskollisia Hänelle vähässäkin.

Kunnia kaikista tekemisistämme kuuluu Luojalles, eikä meille tekijöille.

Teot eivät ole eri arvoisia, vaan kaikki teot, jotka ovat rakkauden tekoja, ovat saman arvoisia, olipa se janoiselle vesilasien antaminen tai suuren mission järjestäminen.

Omat teot lihassa palavat tulesa kun ne kerran koetellaan, älkäämme olko niitä, jotka sanovat: emmekö me sinun nimesiä tehneet sitä ja tätä.

Heille sanotaan: menkää pois, sillä minä en tunne teitä.

Hannu Lavikka on poissa

Perussuomalaisten Haminan po:n puheenjohtaja **Hannu Lavikka** siirtyi ajasta ikuisuuteen 14.7.-05. Kuollessaan yllättäen sairaskohtaukseen kotonaan Haminassa, Lavikka oli ainoastaan 52 -vuotias.

Perussuomalaisten Kymen piirin varapuheenjohtajana toiminut Lavikka tunnettiin Haminassa arvostettuna LVI-alan yrittäjänä sekä aktiivisesti kantaa ottavana poliitikkona.

Tutustuin Lavikkaan viime kunnallisvaalien yhteydessä. Hänen mielipiteensä olivat perusteltuja ja hänellä oli kyky saada ihmiset innostumaan yhteisestä asiasta. Hannu Lavikka oli paljon maailmaa nähnyt mies, joten hänellä riitti avarakatseisuutta yhteiskunnallisia kysymyksiä käsiteltäessä.

Olin viime talvena Lavikan kanssa Perussuomalaisten koulutuspäivillä Saarijärvellä. Ajattelin, että nyt puolueen toiminnassa on mukana sellainen aktiivinen ja aikaansaava henkilö, jota on kauan kaivattu. Hänellä olisi ollut vielä paljon annettavaa Haminalaisessa kunnallispolitiikassa. Häntä kaavailtiin myös ehdokkaaksi tuleviin eduskuntavaaleihin. Kohtalo oli kuitenkin määrännyt toisin.

Kokkolan puoluekokouksenkin osallistuneen Lavikan maallinen vaellus oli tullut tiensä päähän. Usein sanotaan, että hyvät ihmiset lähtevät liian varhain. Hannu Lavikan kohdalla kävi juuri näin. Hänen paikkaansa Perussuomalaisten toiminnassa on vaikea täyttää. Hannu Lavikka jäivät eniten kaipaamaan vaimo ja aikuinen tytär.

Ystävät ja puoluetoverit ottavat osaa Hannu Lavikan omaisten suureen suruun.

Hannu Järvinen
Hamina

Jussi Niinistö
eduskuntaryhmän
pääsihteeri (1.9.05 alk.)

kysymykset:

1. Mistäpäin olet kotoisin?
2. Missä asut tällä hetkellä?
3. Ketkä kuuluvat perheeseesi?
4. Onko teillä lemmikkieläimiä?
5. Poliittinen historiasi?
6. Mistä lähtien olet ollut Perussuomalaisissa?
7. Miksi juuri tämä puolue?
8. Miten kehittäisit puoluetta?
9. Lempiruokasi?
10. Miten vietät heinäkuun?

1. Olen syntynyt Helsingissä ja asunut pääkaupunkiseudulla Helsingissä, Espoossa ja Vantaalla. Sukujuureni ovat isän puolelta Etelä-Pohjanmaalta ja äidin puolelta Hämeestä.

2. Nurmijärven kirkonkylässä olen asunut vuodesta 1999.

3. Perheeseeni kuuluu vaimo ja kolme lasta.

4. Ei ole.

5. Olen aina ollut kiinnostunut Suomen poliittisesta historiasta, jota tulikin tutkittua entisessä elämässäni historiantutkijana... Mutta mitä tulee henkilökohtaiseen poliittiseen historiaani, niin täytyy tunnustaa, että olin aiemmin Kokoomuksen varavaltuutettuna Nurmijärven kunnanvaltuustossa vuosina 2000-2003. Koin kuitenkin poliittisen heräämisen perussuomalaisuuteen.

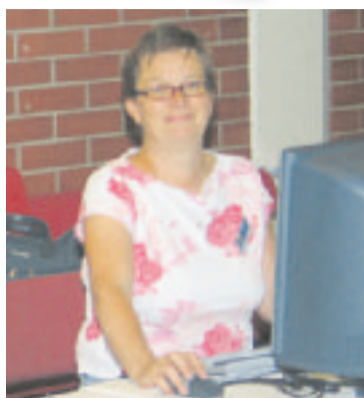
6. Olen tuntenut Timo Soinin jo pidemmän aikaa ja aina ihailut hänen sinivalikoista asialinjaansa. Kun hän kysyi minua vaalikoordinaattorin tehtäviin viime vuoden EU- ja kunnallisvaaleja varten, oli helppo vastata myönteisesti.

7. Mielestäni PerusS on aidosti isänmaallinen puolue. Se on kansallismielinen, EU-kriittinen ja ajaa ainoana puolueena kansakokouksen asiaa. Meille jokainen kansalainen on yhtä arvokas.

8. Tehostaisin järjestökoneistoa ja yhteydenpitoa kenttään. Työtä on tässä suhteessa viime aikoina tehty, mutta parantamisen varaa on vielä. Resurssit ovat kuitenkin rajalliset. Parhaamme yritämme ja aina hie-man pääsemme eteenpäin.

9. Melkein kaikki suomalaiset kotiruuat miellyttävät makuaisteja.

10. Tarkoitus olisi ladata akkuja, olla perheen kanssa, kunnostaa omakotitaloa mutta tehdä hieman kirjallisia töitäkin.

Tiina Sivonen
toimistopäällikkö

1. Olen syntynyt Espoossa ja käynyt kouluni Espoossa Pohjois-Tapiolassa sekä Iivisniemessä.

2. Tällä hetkellä asun Karkkilassa ja olen asunut siellä noin 2,5 vuoden ajan ja viihtynyt erittäin hyvin.

3. Perheeseeni kuuluvat mieheni Juha Sivonen, pojat Jere (12 v), Miro (9 v) ja Jaro (6 v).

4. Lemmikkieläimiäkin on. Viisi kissaa (Piki, Veera, Mölli, Tikru ja Topi) ja yksi tanskandoggi (Taco), joka on vasta pieni pentu painaa vaivaiset 30-35 kg. Piti ostaa iso koira, kun vielä ei ole ollut mahdollisuutta saada omaa hevosta, josta olen haaveillut koko ikäni. Ehkä sekin päivä vielä koittaa.

5. Poliittinen historiani menee tuonne vuoteen 1986 ja helmikuuhun, jolloin sain ensimmäisen työpaikkani kansliasihteerinä SMP:n eduskuntaryhmässä. Työhöni minut silloin palkkasi Veikko Vennamo, jonka ohjauksessa teinkin töitä useamman vuoden. Ja ennen PS:lle töihin tuloa olin reilun 9 vuoden ajan kotona lapsia hoitamassa.

6. Perussuomalaisiin tulin viime eduskuntavaalien jälkeen touku-kuussa.

7. Kyllä tämän puolueen ideologia on niin samanlainen oman ajatusmaailmani kanssa, että en voisi kuvitellaakaan mitään muuta vaihtoehtoa.

8. Puolue on hyvää vauhtia menossa eteenpäin ja jäsenmäärä kasvaa tasaisesti. On mukavaa kun tulee mukaan uutta ja todella aktiivista porukkaa, mutta kaipaisin vielä aktiivisia naisia mukaan.

9. Minä olen todella kaikkiruokainen. Varsinkin se, että pääsee valmiiseen pöytään on ihanaa. Mieheni Juha tekeekin nykyisin meillä ns. arkiruoaan ja minä sitten muut.

10. Heinäkuun otan perheen kanssa aivan lomailun ja rentoutumisen kannalta. Ehkä menemme perheen kanssa käymään Enossa Ahvenisella mökillä. Mitään tarkkoja suunnitelmia ei ole. Kerätään voimia ensi talvea varten.

Toni Kokko
eduskunta-avustaja
eduskuntasiht. (1.9.05 alk.)

1. Helsingistä

2. Espoossa

3. Kaunis tyttöystävä, jonka kanssa olemme asuneet yksissä n. 3 v.

4. Lemmikkejä ei ole.

5. En ole kuulunut mihinkään puolueeseen tai muuhunkaan poliittiseen järjestöön aiemmin, mutta yleisemmin politiikasta kiinnostunut olen ollut jo pidempään. Opiskelen valtio-oppia Helsingin Yliopistossa.

6. Perussuomalaisten jäsenenä olen ollut kesän alusta alkaen.

7. Perussuomalaisiin olen tullut mukaan työni kautta aloittaessani kuluvan vuoden alussa Raimo Vistbackan eduskunta-avustajana. Työssäni olen saanut mahdollisuuden nähdä läheltä millaisten asioiden parissa ryhmämme kansanedustajat valtakunnallisella tasolla työskentelevät - ja monia sellaisia yhteiskuntamme epäkohtia pyrkivätkin oikomaan. Ja ennen PS:lle töihin tuloa olin reilun 9 vuoden ajan kotona lapsia hoitamassa.

8. Kokkolan puoluekokouksesakin puhuttanut nuoremman polven esiintulo puolueessa olisi mielestäni kannatettavaa. Toki kaikki uudet jäsenet (iästä riippumatta) ajatuksineen toimivat puolueen jatkuvuuden takeena, mutta varsinkin nuoria tulisi saada mukaan vanhemman polven toimijoiden hyviä tavoitteita ajamaan ja uudistamaankin.

9. Pidän kaikesta hyvästä ruuasta, mutta jos jotain pitää erikseen mainita niin (Berlusconiin suomalaista ruokaa mollaavista kommentista huolimatta) italialainen pasta on kyllä parhaimmillaan herkkua.

10. Heinäkuun vietän suurimalta osin työhuoneessani eduskunnan lisärakennuksessa. Eduskunnan ollessa lomalla (itselleni ei vielä vuosilomaa ole ehtinyt juuri kertyä) jää töiltä aikaa myös opintojeni lopputyön tekemiseen. Heille, joilla kesällä on lomaa ja heillekin, jotka ovat töissä halu- an toivottaa lämmintä kesää!

Kesäkunta Sumiainen, kotikuntani

Marke Tuominen
Kaupunginvaltuutettu
Perussuomalaiset

Sumiainen

**Kansanedustaja, professori
Kullervo Rainio Sumiaisten
nettisivuilla:**

**”Minulle Sumiainen
on parhaita sanoja,
mitä tiesin. Se väläytti
heti maailman täyteen
lempeää valoa ja
tunsin jalkapohjissani
pihanurmikon
pehmeiden ja kuulin
mehiläisten pörinän
äänet tuvan seinustalla
kukkapenkeissä. Kun
mentiin Sumiaisiin, silloin
kesä vasta todellisesti
alkoi - se ikään kuin
oleskeli Sumiaissa.”**

Sumiainen sijaitsee Keiteleen sylissä, 60 km Jyväskylästä koilliseen. Jyväskylästä Laukaan kautta Konginkankaalle johtava ”Vihreä väylä” -nimellä tunnettu seututie 637 tarjoaa kiirettömälle matkailijalle 4-tien rinnalle luonnonkauniin keski-suomalaisen maalaismaiseman järvi- ja harjualueineen. Ala-Keitele ja Sumiainen -järvien väliselle kapealle kannakselle rakennetun Sumiaisten kirkonkylän raitti on valtakunnallises-tikin arvokas ja ainoa laatuaan Keski-Suomessa.

Sumiainen ja sen monipuolinen luonto tarjoavat mieleen-painuvia elämyksiä. Sumiainen on ennen kaikkea kesäkunta, ja kesäasukkaat kuuluvat oleellisesti sen kuvaan; heitä odotetaan. Aivan kuin itse odotan pääskysten saapumista ja pesä-puuhien alkua.

Järvi - kesä - juhannus - kokko. Se on Sumiainen!

Sumiaisissa kunnantalokin on järven rannalla, keskellä kylää.

Laulavan Mörön polku

Lohilahden, Syvälahden ja oman kyläni Vihijärven yhteisellä ponnistuksella ja maaseudun kehittämisrahoituksella on tehty 19 km pitkä Laulavan Mörön polku. Mörkökosken majalta alkava polku sopii kaikenikäisille ja myös liikuntarajoitteisille. Taukopaikkojen lähelle pääsee myös autolla.

Laukaasta Kannonkoskelle ulottuvaa harjumuodostelmaa pitkin kulkeva polku on perustettu pääosin vanhoille kylien ja talojen välisille kulkureiteille. Jääkauden jäljet näkyvät harjujen lisäksi muinaisraunioissa Laulumäessä sekä Kulopalo-kankaan harvinaisissa rantavalleissa. Osa polkua on Natura-alueita.

Alueen puhtaita pienvesiä on muun muassa Valkeajärvi, joka on oikeastaan suuri lähde. Kaikki vedet laskevat Keiteleeseen, jolle avautuu upea näköala polun pohjoispäässä sijaitsevalta Laulumäeltä.

Polun varrella on Kaakkovuoren näkötorni ja kota, jossa voit keittää nuotiokahvit ja nauttia

retkievää. Tämä on yksi elämyskylpy aisteille ja erähenki-syyttä koettavaksi.

Sumiaisista löytyy myös erilaisia matkailuyrittäjien tuottamia luontopalveluja. Sinun ei tarvitse kuin lähteä liikkeelle.

Kuntarakenne muutoksessa

Sumiainen on joutunut tämän kevään ja alkukesän aikana ristiaallokkoon, voisi sanoa myrskyn silmään. Mahdollisen ja todennäköisesti tulevan kuntaliitoksen myötä tunteet ovat käyneet kuumana. Sumiainen on kaunis Helmi ja kosijoita on riittänyt. Naapurikaupungit Suolahti ja Äänekoski ovat päättymässä kuntaliitokseen 2007, ja Sumiainen on ollut neuvotteluissa mukana tämän vuoden alusta.

Toinen kosija, Konnevesi, liittyi mukaan keväällä, ja sen kanssa Sumiainen on käynyt ripeät neuvottelut tämän kevään ja alkukesän aikana. Tässä liitoksessa syntyisi väestöltään pienempi, mutta taloudeltaan terveempi kunta.

Äänekosken-liitoksen puolesta kerättiin yli 400 nimeä adressiin jo ennen selvitystyön valmistumista. Se lietsi ennennäkemätöntä kiihkeyttä keskusteluun Sumiaisten tulevaisuudesta.

Neuvottelut Konneveden kanssa käynnistivät myös vaatimukset kunnan jakamisesta, jos Äänekosken ei liitytä. Työrauhaa ei tänä keväänä ole annettu päättäjille, vaan on vaadittu mielipiteitä jo ennen neuvotteluja - ja päätä vadilla, jos uskallat esittää nimiadressin vastaisia kantoja. Kuntatalouden luvut ja niihin perustuva ennustettavuus eivät kelpaa argumenteiksi. Helpompi olisi olla perässäkulkija, mutta viimesyk-

sisessä vaalimainoksessani lupasin tehdä työtä sisulla ja sydämellä, ja näin olen tehnyt.

Kokemusta kerrakseen

Uutena, ensimmäistä kautta istuvana valtuuston ja hallituksen jäsenenä olen saanut tämän vuoden aikana niin paljon tietoa, oppia ja näkemystä kunta-

Kuokanniemen leirintäalue on myös paikallisten kokoontumispaikka. Lauluilloissa riittää tunnelmaa.

rakenteista ja kuntataloudesta, että se vastanee ainakin yhtä täyttä kautta valtuustossa sekä hallituksessa

Sumiainen on tilanteessa, jossa itsenäisyyttä voisi jatkaa kenties muutaman vuoden, mutta tämän vuoden syyskuun alussa on valtuustossa ilmeisesti päätettävä 130 vuotiaan Sumiaisen kunta-liitoksesta. Vaihtoehtoina ovat liittyminen kahteen kaupunkiin, joiden painopiste tulee olemaan vahvasti teollisuuteen nojaava ja joiden talous on punaisella ja velkamäärä kasvaa koko ajan, tai Konneveden, jonka maaseutumaisuus on samanlainen kuin Sumiaisen ja kuntatalous plus-salla ainoana Keski-Suomessa vielä ensi vuosikymmenelläkin. Konnevesi on myös lupautunut ja valmis kehittämään Sumiaista asuinalueena, sillä sijaintinsa vuoksi Sumiaisiin ei tule merkittävää teollisuutta. Teollisuus hakeutuu valtateiden varsille.

En ole paljasjalkainen sumialainen, joten minun on vaikea tajuta mikä on kuntalaisten identiteetti, mikä on se kuntalaisten etu, jota pitäisi tässä vaikeassa tilanteeseen puolustaa.

Kaikesta huolimatta toivon että kesä ”oleskelisi” tänäkin vuonna Sumiaisissa.

Toivotan tasapuolisesti hyvää kesää kaikille.

Sumiainen

Asukkaita 1326

Pinta-ala 307,9 km²,
josta 77,3 km² on vesistöä
Rantaviivaa yli 300 km

Valtuusto:

Kesk 11
Vas 3
KD 1
PS 1
sit. 1

PS:n edustaja Marke Tuominen on myös hallituksen jäsen.

Veneily-yhteydet:

Keiteleen kanavan kautta Päijänteelle Jyväskylään, Lahteen ja Kouvolaan, Neiturin kanavan kautta Konnevedelle

Tietoliikenne:

Kunnan kyläkeskuksia ollaan parhaillaan liittämässä laajakaistaverkkoon; toteutettu osittain kesäkuussa 2005

Kuntaliitos:

Sumiainen käy parhaillaan neuvotteluja liittymisestä Äänekosken ja Suolahden kanssa n. 20.000 asukkaan kaupunki-si tai itäisen naapurinsa, 3200 asukkaan Konneveden kanssa. Päätökset asiassa on tarkoitus tehdä loppukesällä, jolloin mahdollinen kuntaliitos astuisi voimaan 1.1.2007

Sisulla ja sydämellä. Muistolaatan suunnitteli joensuulainen kuvanveistäjä Reetta Gröhn-Soininen

Juhlapuhujana tilaisuudessa oli PS:n puheenjohtaja, kansanedustaja **Timo Soini**. Soini sanoi puheessaan mm. ettei Poutiainen noussut järjestelmän nostamana, vaan hän nousi itse omien avujensa ja oman unohdetun kansansa nostamana. Hän sai myös ihmisten kunnioituksen yli puoluerajojen.

Joensuun kaupungin edustajina paikalla olivat kansanedustaja **Matti Väistö** sekä **Eero Hirvonen**, Einon valtuustokaveri niiltä ajoilta kun hän oli Joensuun valtuustossa.

Tilaisuudessa olivat mukana myöskin Eino Poutiainen tyttäret perheineen.

Muistolaatan paljastivat Timo Soini ja **Petri Kokko**. Airueina olivat **Unto** ja **Osmo Kokko**.

Teksti: Petri Kokko

Kuvat: Veli Matti Kuikka

Timo Soini ja Osmo Kokko keskinäisessä keskustelussa Poutiainen talon pihalla.

Eino Poutiaiselle paljastettiin muistolaatta

Unohdetun kansan ja Pohjois-Karjalan maakunnan puolustajana tunnetuksi tulleelle SMP:n entiselle kansanedustajalle ja legendaariselle puoluesihteerille **Eino Poutiaiselle** paljastettiin muistolaatta lauantaina 23.07.2005 Joensuun Kiihtelysvaaran Keskijärven kylätalolla. Poutiainen elämäntyölle paljastettu muistolaatta symbolisoi omalla tavallaan pientä ihmistä, joka toteutti elämässään suuria asioita ja unelmia.

Muistolaattahanke läksi liikkeelle Perussuomalaisten Pohjois-Karjalan piirin aloitteesta vuonna 2004, kun Eino Poutiainen kuolemasta oli kulunut

25 vuotta. Keskeisenä puuhamiehenä toimi **Martti "Mane" Helenius** Joensuusta.

Julkisten yhteisöjen sekä yksittäisten henkilöiden rahalliset lahjoitukset mahdollistivat hankkeen toteuttamisen. Suurimmat lahjoittajat olivat Perussuomalaiset rp, Pohjois-Karjalan maakuntaliitto, Joensuun kaupunki sekä Keskustan Pohjois-Karjalan piiri.

Keskijärvi-Röksän kyläyhdistyksen varapuheenjohtaja **Martti Väätäinen** totesi avauspuheessaan, että muistolaatalla halutaan muistaa suomalaisen politiikan suurmiestä, joka teki pienen ihmisen tarpeet tietyksi myös politiikassa.

Tapahtuma kokosi paikalle lähes 200 henkilöä.

Poutiainen puhuttelee nykyihmistä

Perussuomalaisten presidenttiehdokas, puheenjohtaja

ja kansanedustaja Timo Soini puhui lauantaina

23.7. Joensuun Kiihtelysvaarassa Eino Poutiainen

muistolaatan paljastustilaisuudessa mm. seuraavaa:

SMP:n legendaarinen puoluesihteeriksi ja kansanedustajaksi **Eino Poutiainen** oli kansan syvien rivien kasvattama ja karaisema sekä heidän tuntojensa aito tulkitsija. Hän osoitti, että politiikassa on tilaa persoonalle ja tavalliselle ihmiselle, jonka on mahdollista ymmärtää syvästi yhteiskunnan ongelmia ja syy- ja seuraussuhteita ilman virallisia oppiarvoja. Kokemuseräinen tieto on vahvempaa kuin harmaa teoria ja kylmä kirjanoppineisuus.

Eino Poutiainen ja **Veikko Vennamo** muodostivat yhdessä työparin, joka mahdollisti Suomen poliittisen historian yllätyksellisimmän vaalivoiton

vuonna 1970. He löysivät yhdessä unohdetun kansan, jota virallisesti ei ollut olemassakaan. He paitsi löysivät sen, mutta myös saivat sen liikkeelle ja kanavoivat poliittiseksi voimaksi. Vahva perusta ja käytännön aate nousivat suoraan kansasta kansan karttuisan käden tukemana ilman merkittäviä rahoja.

Eino Poutiainen oli pienen ja alas painetun ihmisen väkevä ja uskottava puolustaja. Tällaisia "einopoutiaisia" tarvittaisiin kipeästi myös nykypäivänä. Pienet ihmiset jäävät ja jättäytyvät liian usein poliittisen päätöksenteon ulkopuolelle. Suomen kansalla ei ole varaa menettää heidän panostaan. Eino Poutiainen pe-

rintö suorastaan huutaa itselleen jatkajia; aitoutta, rehellisyyttä, suoruutta ja valmiutta puolustaa rohkeasti omaa kantaansa "rohveksoreja ja roknooseja" haastamalla.

Eino Poutiainen on yksi Suomen politiikan suurmiehistä. Hän ei noussut järjestelmän nostamana vaan nousi itse omien avujensa ja oman unohdetun kansansa nostamana. Hän myös sai ihmisten kunnioituksen yli puoluerajojen.

Uskon, että Eino Poutiainen elämäntyö puhuttelee myös monenlaisien huolien painamaa nykyihmistä. Poutiainen on omalla esimerkillään näyttänyt tietä, että äänellä on merkitystä. Sisulla ja sydämellä saisi paljon aikaan tänäkin päivänä.

Poutiainen linja lähti epäkohkien korjaamisesta, ei vihasta ja katkeruudesta. Se on rakentavaa, toivoa herättävää ja uskoa luovaa. Siksi se on kestävä, jota voimme tänään kiitollisin mielin muistella ja kunnioittaa ja toivottavasti myös elää todeksi.

Ruotsalaista katukuvaa parhaimmillaan.

On olemassa vanha tarina Amerikan takamailta. Tuon tarinan mukaan alueen vahva mies, joka oli osallistunut aktiivisesti kotiseutunsa kulttuurin säilyttämiseen ja koko maansa talouselämän kehittämiseen, tuli haudatuksi suuren tammen alle, toiveidensa mukaan omille maille.

Tarina kertoo, että joskus tuulen puhaltaessa tammen lehvis-töön saattoi ohikulkija kuulla tuossa tammen lehvien huminassa kysymyksen - Kuinka maa makaa?

Edellinen saattaa kuulostaa kummitusjutulta, mutta seuraavan juttu ei sitä ole.

Tein kuluneen alkukesän aikana autolla matkan Ruotsiin. Menin laivalla Naantalista Kapellskäriin, jatkoin siitä matkaa pitkin Osloon johtavaan

valtatietä länteen. Ajoin tuon matkan aikana kaikkiaan 1500 kilometriä ruotsalaisia valta- ja pikkuteitä. Vierailin kahdessa maan suurimmassa kaupungissa, ja muutamassa pienemmässä, ja se kuva, mikä minulle kaikesta matkani aikana näkemästäni jäi, oli kuin toisinto **Juha Vainion** laulusta 'Ei ole Kööpenhamina niin kuin ennen'.

Koska oli kulunut jo vuosikymmen siitä, kun olin viimeksi vieraillut Ruotsin maalla, päätin katsella vähän miten ruotsalaiset näinä päivinä elävät. Toisin sanoen; miten maa tänään makaa.

Ensi alkuun kun katselin siistiä ja symmetristä ympäristöä, kävi mielessäni tuo sama vanha ajatus, että täällä on kaikki paremmin kuin Suomessa. Sitten aloin panna merkeille asioita, kuten tieverkon kunto. Vaikka tiet Ruotsissa olivat leveät ja suorat,

niissä oli paikoitellen kilometritolkulla jatkuvia syviä uria ja puolitiehen jääneitä parannustöitä. Kaiken kaikkiaan näytti siltä, että koko mahtipontinen infrastruktuuri oli rakennettu lihaviiden vuosien aikana, ja nyt sen ylläpitämiseen ei enää näytännyt liikenevän varoja.

Malliyhteiskunta?

Vierailin Jönköpingin työvoimatoimistossa, joka oli heti aamusta lähtien täynnä jonottavia ihmisiä ja epäkuntoon menneitä itsepalvelupäätteitä. Kun kysyin työvoimatoimiston virkailijalta mahdollisuutta lähettää CV:ni työvoimatoimiston kautta työnantajalle, tämä pudisti päätään.

- Täältä ei voi lähettää mitään ulos, virkailija sanoi.

- Täältä meidän koneistamme on lähetetty lapsipornografisia

kuvia maailmalle. Ikävä juttu, ja sen vuoksi olemme joutuneet rajoittamaan kaikki koneet pelkästään avoimena olevien työpaikkojen katseluun.

Työttömyys näyttää olevan Ruotsissa korkeampi kuin Suomessa, ja työttömänä on maahanmuuttajien lisäksi suuri joukko alkuperäisruotsalaisia.

Vieraillessani Norrköpingissä minusta tuntui hetken siltä, kuin olisin tullut Libanoniin, niin kirjava ja sankka oli se joukko, joka polki kaupungin katuja ja istuskeli toimettona sen monissa katukahviloissa.

Vesterasin tehdasalueella oli silmin nähtävissä osa siitä maailmankuulusta teollisuudesta ja sen tuotteista. Kokonaisia kenttiä oli täytetty upouusilla Scania-merkkisillä kuorma-autoilla. Scania, Volvo ja monet muut maailmalla arvostetut ruotsalaisen teollisuuden tuotteet ovat koko sodan jälkeisen ajan pumpanneet maahan hyvinvointia ja työpaikkoja, ja luoneet kansalaisille mahdollisuuden harrastaa maassaan äärimmäisyyteen vietyä liberalismia.

Mutta missä kaikki tuo vauraus ja hyvinvointi on nyt? Missä on se malliyhteiskunta, johon aina on vedottu kun on haluttu olla kehityksen asialla. Kaikki näyttää muuttuneen. Enää ei kuule tuota vertausta, että Ruot-

siissa kaikki on toisin. Jopa liberalismista - tuosta ruotsalaisten pyhästä lehmästä - on jouduttu tinkimään ja yhä useammin pettyneet pakolaiset karkaavat Ruotsista Suomen puolelle.

"Me olemme pohjilla"

- Me olemme pohjilla, sanoi **Per Ollson**, joka istui vanhan asuntovaunussa edessä Marine-retkeilyalueella Tukholman ulkopuolella.

Hamstadista kotoisin oleva Per Ollson oli matkannut kotiseudultaan Tukholmaan työhön. Monen muun ruotsalaisen tavoin hän asustaa nyt vaunusaan kaukana kotoaan retkeilyalueella sadan ruotsin kruunun kuukausivuokraa vastaan, ja vain sen vuoksi, että Tukholman alue pystyy tarjoamaan työtä.

Kun palasin laivalla Suomeen ja käänsin auki Ruotsin televisiokanavan, kuin pisteeksi kaikelle näkemälleni ja kuulemaleni tulin suoraan pääministerin haastattelutunnille. Oppositio ahdisteli pääministeriä maan alamäkeen liittyvillä kysymyksillä ja halusi muistuttaa, että Ruotsi on ollut hyvinvointitas- toissa maailman johtavin maa, ja nyt se on pohjilla - päätelmä, johon asuntovaununsa edessä istunut Per Ollsonkin oli tullut.

Marine Campingin alueella asuu paljon ulkomaalaisia.

Valitus hyväksyttiin Mynämäellä

Valittaja:

Juhani Hannula, Mynämäki
Mynämäen Perussuomalaiset ry., Mynämäki

Päätös josta valitetaan:

Viranomainen: Mynämäen kunnanvaltuusto

Kunnanvaltuusto on valinnut toimikaudeksi 2005 - 2008 keskusvaalilautakunnan jäsenet ja varajäsenet

Valitus:

Juhani Hannulan valitus:

Valtuuston päätös on lainvastaisen kumottava. Keskusvaalilautakuntaa ei ole valittu puolueiden edustuksen osalta tasapuolisesti. Kaikki edellisissä vaaleissa ehdokkaita asettaneet puolueet eivät ole saaneet edustajansa keskusvaalilautakunnan

jäseneksi, kun jollakin puolueella on useita edustajia jäsenenä.

Mynämäen Perussuomalaiset ry:n valitus:

Valtuuston päätös on lainvastaisena kumottava. Keskusvaalilautakunnan valinnassa on syrjitty Perussuomalaiset -nimistä puoluetta, kun lautakunnan varsinaiseksi jäseneksi ei ole valittu puolueen edustajaa, vaikka se lautakunnan jäsenten lukumäärän mukaan olisi ollut mahdollista.

Keskusvaalilautakuntaan ei olisi tullut valita kahta varsinaista jäsentä samasta ryhmästä ennen kuin jokainen edellisissä vaaleissa ehdokkaita asettanut ryhmä on lautakunnassa edustettuna.

Hallinto-oikeuden ratkaisu:

1. Hallinto-oikeus ei tutki Hannulan vastaselityksessä esittämää valitusperustetta.

2. Hallinto-oikeus kumooa kunnanvaltuuston päätöksen.

Ratkaisun perustelut:

1. Kunnallisvalituksen perusteet on esitettävä ennen valitusajan päättymistä. Hyvää hallintotapaa koskeva uusi valitusperuste on esitetty vasta valitusajan päättymisen jälkeen.

2. Vaalilain mukaan valtuuston on asetettava kuntaan toimikaudelleen kunnan keskusvaalilautakunta. Kunnan keskusvaalilautakuntaan kuuluu puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja kolme muuta jäsentä sekä tarpeellinen määrä varajäseniä, joita on kui-

tenkin oltava vähintään viisi. Sekä jäsenten että varajäsenten tulee mahdollisuuksien mukaan edustaa kunnassa edellisissä kunnallisvaaleissa ehdokkaita asettaneita äänestäjäryhmiä.

Keskusvaalilautakuntaan valituista viidestä jäsenestä kaksi edustaa Suomen Keskusta r.p:tä, yksi Suomen Sosiaalidemokraattinen puolue r.p:tä, yksi Kansallinen Kokoomus r.p:tä ja yksi Vasemmistoliitto r.p:tä. Varajäsenistä yksi edustaa Perussuomalaiset r.p:tä, yksi Suomen Sosiaalidemokraattinen puolue r.p:tä, yksi Kansallinen Kokoomus r.p:tä, yksi Vasemmistoliitto r.p:tä ja yksi Suomen Keskusta r.p:tä.

Edellisissä kunnallisvaaleissa Mynämäellä ehdokkaita asettivat Kansallinen Kokoomus r.p,

Perussuomalaiset r.p, Suomen Keskusta r.p, Suomen Sosiaalidemokraattinen puolue r.p ja Vasemmistoliitto r.p.

Edellisissä kunnallisvaaleissa ehdokkaita asettaneiden äänestäjäryhmien edustus keskusvaalilautakunnassa tulee mahdollisuuksien mukaan ottaa huomioon erikseen jäsenten ja varajäsenten osalta. Kunnanvaltuuston päätös valita keskusvaalilautakunnan jäseniksi kaksi Suomen Keskusta r.p:n edustajaa, vaikka yhtään Perussuomalaiset r.p:n edustajaa ei ole valittu lautakunnan varsinaisiksi jäseniksi, on näin ollen lainvastainen.

Sovelletut oikeusohjeet:

1. Kuntalaki 90 § 2 mom

2. Vaalilaki 13§, Kuntalaki 90 §

”Honkain keskellä mökkini seisoo”

Reijo Ojennus
kaupunginvaltuutettu

Parkano

Useina kesinä, niin tänäkin kesänä, viritellään erilaisia suunnitelmia ”kesämökkiläisten” verotulojen jakamisesta useampaan pussiin. En tiedä kuinka vakavissaan tällaisia ajatuksia esitetään.

Ainakin puolustusministeri **Seppo Kääriäinen** on taas kerännyt herätellyt henkiin vanhan lähinnä kepun suunnitteleman kaksoiskuntalaisuus ajatuksen.

Siinä mallissa mm. verotulot jaettaisiin varsinaisen asuinkunnan ja kesäasunto kunnan kesken. Mikä olisi jakosuhte ja kuinka kauan pitäisi kesämökillään asua, että verotusoikeus siirtyisi, sitä ei ole toistaiseksi kerrottu? On esitetty jopa niin pitkälle vietyjä kaksoiskuntalaisuus ajatuksia, että tällaiselle

asujalle olisi kahdessa kunnassa äänioikeus. Tällaisten esittäjille ei kunnallislaki liene kovin tuttu asia.

Ajatus herättää paljon kysymyksiä

Kepun lämpimänä pitämä kaksoiskuntalaisuus ajatus herättää paljon kysymyksiä.

Mikä olisi se kriteeri jolla kaksoiskuntalaisuus myönnettäisiin? Kauanko ”mökillä” pitää asua, että saisi tämän oikeuden? Kuka asumista valvoo, vai riittääkö mökin omistaminen?

Jos omistaa mökin esim. kahdessa kunnassa ja vakituinen asunto on kolmannessa, onko silloin ”kolmoiskuntalainen”?

Kyllä nyt olisi kepun aika lopettaa tällainen huuhaa asioiden lämmittely. Taka-ajatuksena lienee saada kaupunkilaismökkiläiset paikkaamaan kepulaisjohtoisten kuntien talousvaikeuksia.

Suomessa on kuitenkin suhteellisen selvät säännöt verotuksessa siltä osin, että kotikunta on verottava kunta. Jos verotusta halutaan jakaa muulla tavoin, silloin on valtiovallan puuttuttava yhteisö- ym. verotuksen jakopuusteisiin.

Mökkiläiset käyttävät myös kunnan palveluja

Uskon, että jokainen ”mökkikunta” on tyytyväinen kesä-

asukkaiden tuomiin rahoihin. Monen kyläkaupan elanto on hyvin pitkälle kiinni mökkiläisten kauppapalveluiden käytöstä. Kesäasukkaat käyttävät mielellään erilaisia yrittäjien tarjoamia palveluja, jos niitä on ja osataan tarjota.

Pääosin jokainen kesäasukas tuo enemmän kuntaan tuloja, kuin käyttää niin sanottuja ilmaisia palveluja. Esimerkiksi ”ilmaisesta” terveyskeskuskäynnistä menee lasku kävijän kotikuntaan.

Jokaisen kunnan etu on haalia kesämökkiläisiä kuntaansa mahdollisimman paljon. Kunnat rokottavat kesäasukkaita mm. jätekeräysmaksuillaan ja kiinteistöveroillaan aivan kohtuullisesti (tai kohtuuttomasti).

Se, että kesäasukas pääsisi päättäjänä tai äänestäjänä vaikuttamaan jonkun muun kuin kotikuntansa asioihin, on kuolleena syntynyt ajatus. Kyllä päättäjä oikeus pitää olla vain kotikuntaetu.

Vaikuttamismahdollisuuksia kesäasukkaalla on mm. kuntien järjestämien tapaamisten yhteydessä. Näihin tulisi kuntien enemmän panostaa, myöskin niin, että kunnallisia päättäjiä on mukana. Aina kesäasukkaat voivat ottaa yhteyttä myöskin kunnan virka- ja luottamushenkilöihin.

(J.K. Aivan mielenkiintoista olisi saada puolueen johdon kommentti ko. asiaan.)

Perussuomalaisen puolueen johtoa:

Perussuomalaisen puoluehallitus:

Timo Soini, puheenjohtaja
Iivisniementie 2 D 100, 02260 Espoo
Puh. 050-511 3027, 09-4321*
E-mail: timo.soini@eduskunta.fi

Vesa-Matti Saarakkala, 1. varapuheenjohtaja
Kalervonkatu 8 A 4, 40100 Jyväskylä
Puh. 06-450 2970, 050-402 4339
E-mail: vesa-matti.saarakkala@netikka.fi

Auli Kangasmäki, 2. varapuheenjohtaja
Kuitontie 193, 54820 Kotimäki
Puh. 05-454 7685, 040-556 9159
E-mail: auli.kangasmaki@kolumbus.fi

Ahti Moilanen, 3. varapuheenjohtaja
Ikäläntie 3, 91600 Utajärvi
Puh. 040-413 4941
E-mail: ahti.moilanen@elisanet.fi

Hannu Purho, puoluesihteerin
Savitaipaleentie 265, 54500 Taavetti
Puh. 050-573 8157
Fax: 09-454 0466
E-mail: hannu.purho@eduskunta.fi

Raimo Vistbacka, eduskuntaryhmän edustaja
Pekkolantie 36, 62900 Alajärvi
Puh. 050-511 3186, 09-4321*
E-mail: raimo.vistbacka@eduskunta.fi

Lauri Heikkilä
Sepäntie 14, 21490 Marttila
Puh. 02-484 5773, 050-514 6764
E-mail: lauri.heikkila@marttila.fi

Osmo Kokko
Vakkosalmenkatu 8, 80200 Joensuu
Puh. 0400-375 472, 013-137 529
E-mail: osmo.kokko@kolumbus.fi

Marja-Leena Leppänen
Mäntyläntie 22, 53650 Lappeenranta
E-mail: lpr.laatusivous@co.inet.fi
Puh. 05-416 9500, 040-775 1757

Harri Lindell,
Yrittäjänkatu 5, 32700 Huittinen
Puh. 040-913 4659
Fax: 02-578 3543
E-mail: perussuomalainen.toimitus@saunalahti.fi

Helena Ojennus
Majakkakatu 8, 39700 Parkano
Puh. 03-448 5218, 0400-236 154
Fax: 03-448 0350
Uusi e-mail: paakari@jippii.fi

Marjo Pihlman
Vanha Turuntie 75 S 2, 02740 Espoo
Puh. 041-548 6740
Email: marjo.pihlman@kolumbus.fi

Perussuomalaisen Eduskuntaryhmä:

00102 Eduskunta
Puh. 09-4321*, Fax 09-432 3274
Raimo Vistbacka (pj.)
Timo Soini (vpj.)
Tony Halme 050-511 3111, 09-4321*

Pääsihteeri I.9. lähtien: Jussi Niinistö
Puh 09 - 432 3276
E-mail: perussuomalaiset@eduskunta.fi

Eduskuntasihteerit I.9. lähtien: Toni Kokko
09-432 4156, 050 591 6221
toni.kokko@eduskunta.fi

Taloudenhoitaja Tiina Sivonen
Puh. 09-454 0411
Fax 09-454 0466
E-mail: tiina.sivonen@perussuomalaiset.fi

Perussuomalaiset Naiset:

Puheenjohtaja: Marja-Leena Leppänen
Mäntyläntie 22, 53650 Lappeenranta
E-mail: lpr.laatusivous@co.inet.fi
Puh. 05-416 9500, 040-775 1757

Taloudenhoitaja: Auli Kangasmäki
Kuitontie 193, 54820 Kotimäki
Puh. 05-454 7685, 040-556 9159
E-mail: auli.kangasmaki@kolumbus.fi

Perussuomalaiset Nuoret:

Puheenjohtaja: Vesa-Matti Saarakkala
(Yhteystiedot puoluehall. jäsenten kohdalla)

Varapuheenjohtaja: Tommi Ojala
Neulapadontie 5 C 21, 00920 Helsinki
Puh. 045-77 107 617
E-mail: ojala@perussuomalaiset.fi

Sihteerit: Mikko Nurmo
Lepolankuja 13, 37600 Valkeakoski
Puh. 040-841 5980
E-mail: mikko.nurmo@luukku.com

Kansanedustajien avustajat

Soinin avustajat (Uudenmaan vaalipiiri)
Hannu Purho 050-573 8157
E-mail: hannu.purho@eduskunta.fi
Jukka Jusula 0400-606 220
jukka.jusula@myrskylyhyty.inet.fi

Vistbackan avustaja (Vaasan vaalipiiri)
Toni Kokko
09-432 4156, 050 591 6221
toni.kokko@eduskunta.fi

Halmeen avustaja (Helsingin vaalipiiri)
Jonni Sinkkonen 050-598 0947
jonni.sinkkonen@eduskunta.fi

Perussuomalaiset - Sannfinländarna rp

Perustettu: 1995
Puoluetoimisto:
Mannerheimintie 40 B 56, 00100 Helsinki
Puh. 09-454 0411, Fax: 09-454 0466
peruss@perussuomalaiset.fi

Perussuomalaiset rp:n tilinumerot:

Nordea 218518-148703
Sampo 800013-70212996

Puheenjohtaja
Timo Soini

1. varapuheenjohtaja
Vesa-Matti Saarakkala

2. varapuheenjohtaja
Auli Kangasmäki

3. varapuheenjohtaja
Ahti Moilanen

Puoluesihteerin
Hannu Purho

Gallupit median vallankäytön välineitä

Kolme konsensuspuoluetta näyttää pysyneen kannatukseltaan jokseenkin entisenlaisina. Taloustutkimus Oy:lle teetetyt kyselyn mukaan 4.7. näyttää SDP pysyneen kannatukseltaan Suomen suurimpana puolueena eli kesäkuussa se sai 25,3 prosentin kannatuksen ja kaksi muuta konsensuspuoluetta eli Keskusta 23,8 prosentin ja Kokoomus 20,1 prosentin kannatuksen.

Taloustutkimus Oy:n tekemä kysely ei kuitenkaan kerro sitä, että ovatko vastaajat tyytyväisiä harjoitettuun politiikkaan. Kyselyn tulos voidaan aivan yhtä hyvin tulkita niin, että se kertoo vain sen, että vastaajat ovat edelleen lojaaleja sille aatteelle joka on vanhaa ja sukupolvien traditioiden tulos. He haluavat todistaa aatteellisuutensa, ja kyselyihin vastataan tähän aatteeseen uskoen ja kuvitellen se puolueen ohjelmaksi.

Missä tapahtuu sitten näiden kyselyjen analysointi, ei ainakaan mediassa. Aivan kuin ei haluttaisikaan, että ihmiset saisivat tietää, että näitä kyselyjä voidaan tehdä myös toisella tapaa eli voidaan kysyä suoraan mitä mieltä ihmiset ovat harjoitetusta politiikasta, tai miten he ovat kokeneet hallituksen EU-myötäilyä tai mitä mieltä he ovat työttömyydestä. Näin

jos kysytään, niin puolueiden kannatus voi olla aivan toisen näköinen.

Median tulisi aktivoida kansalaisia tekemään poliittisia kannanottoja, mutta sen sijaan se käyttää galluppeja keskustelun vaientamiseksi ja oman asemansa pönkittämiseksi. Tämän pitäisi olla ilmiselvää kaikille, koska media ei ole kansalaisten asialla, vaan omistajiensa asialla.

Merja A. Muronen
perussuomalaiset

Omat kansalaiset ensin

15.5. Nelosen uutiset kertoivat, että tytöt ovat maahanmuuttajamiesten uhreina yhä useammin. 16.5. sama asia oli Helsingin Sanomissa. Jutuista sai sen käsityksen, että poliisi on voimaton. Suomalaismiestä raahataan kyllä oikeuden eteen jos sekaantuu Venäjällä 15 -vuotiaaseen venäläistyttöön (mikä on Venäjällä täysin laillista).

Esimerkkinä myös viimeaikainen kohu-uutinen suomalaismiehestä, jota vastaan on nostettu syyte noin sadan thaimaalaispojan hyväksikäytöstä 20 vuoden ajalta. Näiden lisäksi se, miten sisäasiainministeriön toimesta suojellaan 62 -vuotiaasta georgialaisnaista kynsin ja hampain prostituutiolta (kai ikä ja ulkonäkö olisi jo suojellut).

Ketään ei tunnu kiinnostavan 12-15 vuotiaiden suomalais-tyttöjen suojelu. Luulisi, että omia kansalaisia suojellaan ensin, mutta ei. Alle 25 -vuotiailla yksin matkustavilla IVY-maista kotoisin oleville naisille ei myönnetä viisumia perusteena se, että heitä suojellaan prostituutiolta. No miksi sitten ylipäänsä myönnetään alle 25 -vuotiaille suomalaisnaisille matkustusasiakirjoja? Eikö omat kansalaiset tarvitse suojelusta lainkaan?

Sain sen kuvan, että jos suomalaismies harrastaa seksiä alaikäisen kanssa, hän on pedofiili ja jos maahanmuuttajamies sen tekee, sitä kutsutaan kulttuuriksi. Kun jutussa käytetään termiä maahanmuuttaja, siitä voi päätellä, että kyseessä ei ole eurooppalainen. Muuten termi olisi vaihtunut ainakin pari kertaa kansallisuuteen viittaavaan. Mitenhän se kotouttamissysteemi oikein toimii?

Onko kotiuttamistermi vain keksitty sana, jolla haetaan valtion ja EU:n avustuksia, vai yritetäänkö tosissaan saada maahanmuuttajat sopeutumaan Suomeen ja noudattamaan Suomen lakia? Ainakin maahanmuuttajamiehille pitäisi tehdä selväksi, että alaikäisiin sekaantuminen on rikos, josta seuraa rangaistus. Asia pitää kertoa heille mieluummin kansanomaisin termein eikä munkkilatinaa

käyttäen. Nyt annetaan kuva, että alaikäisiin sekaantumista ei tutkita lainkaan rasismisyytösten pelossa.

Myös maahanmuuttajien kesken tapahtuu alaikäisiin sekaantumista. Etenkin jos he ovat kotoisin niistä maista, joissa jopa 12-13 vuotiaita tyttöjä pidetään valmiina jatkamana sukua. Se nyt ei ainakaan suomalaisviranomaisia kiinnosta, vaikka kyseessä onkin rikos. Mieluummin tulisi arvostella thaimaalaisien löyhää suhtautumista seksuaalirikoksiin, vaikka ei se täällä tunnu olevan sen parempi. Edellä mainittu viranomaiskäytäntö on ollut vallitseva noin kymmenen vuotta, eli seurausta EU jäsenyydestä.

Vanhoissa EU maissa tätä käytäntöä on jatkunut 60 -luvulta lähtien, eli jätetään tutkimatta maahanmuuttajien tekemät rikokset, kuten kunniamurhat ja ryöstöt. Jos jotakin tuomiota annetaan, lieventävänä perusteluna käytetään kulttuurieroja ja etnistä taustaa. Se sotiin monen EU:n alkuasukkaan oikeustajua vastaan. Ranskan ja Hollannin äänestystulos ei ollut niinkään perustuslakia vastaan, vaan ihmiset ovat kurkkua myöten täynnä 45 vuoden aikana vanhoissa EU -maissa harjoitettua epäonnistunutta integraatiopolitiikkaa. Myös pelko Turkin jäsenyydestä vaikutti äänestystulokseen. Kansalaiset ovat hyvin pettyneitä eliittiin, jonka jäsenet pettävät omia kansalaisiaan saadakseen korkea EU -viran.

Maailman parantaminen kannattaisi aloittaa omalta pihalta, eikä tuhjata vähäisiä resursseja ulkomailla tapahtuvien rikosten tutkimiseen.

Van Wouterghem Freddy
Belgialaissyntyinen
Perussuomalainen

Ahvenanmaasta

Ahvenanmaan päättäjät ovat taas närkästyneet siitä, että Suomen puolustusvoimat ovat ns. loukanneet saarivaltakunnan aluetta. Itselläni on ehdotus tähän ahvenanmaalaisia vuosikautia hiertäneeseen ongelmaan. Suomen hallitus voisi aloittaa neuvottelut Venäjän kanssa Ahvenanmaan vaihtamisesta luovutettuun Karjalaa. Vaihdon jälkeen ei ahvenanmaalaisien herkkää hipiää loukkaisi Suomen puolustusvoimat eikä suomen kieli.

Kim Lindblom
Helsinki

Ihmeellistä, mutta totta!

EU:sta on tullut direktiivi, eli suoranainen ohje, joka velvoittaa selvittämään melua tuottavat tilaisuudet niiden luonnolle

aiheuttaman haitan perusteella. Mielestäni se on ensimmäinen ja ainakin merkittävin vaikuttavuusaskel ympäristömme stressin vähentämiseksi!

Liikennehän on jo tuhonnut luonnon terveyttä viimeiset viisikymmentä vuotta, ja sodat toki iän päivän, mutta suhteellisen lyhyen aikaa, jolloin mukautuminen korjaa lähes vahingon?

Tanssimusiikki lavatansseineen on ollut jo rajatapaus silloin kun se on ihmistä viihdyttänyt kaikuvalla paikalla. Pahinta on kuitenkin "rock" ja vastaava meteli, joka on vuosikymmenet heikentänyt ihmisen kuuloa sisällä. Ulkona kuunneltuna se säästää ihmistä luonnon kustannuksella, jota se raiskaa raa'asti! Voi arvata, että tuo direktiivi saa kulturellista vastustusta, vaikkei heavy tms. ole viihdyttävää säveltä eli kauniisti soivia ääniä. Se on sitten Elviksen aikojen nuorison aikuiseksi kypsyminen osaksi muodostunut, eikä pari-kolme vuotta kestäessään jätä suuresti pysyvää haittaa ainakaan kuulolle.

Mielenkiintoiseksi jää vessittykö sovellutus, vaikka samainen EU on myötävaikuttanut maaseudun hiljentymiseen luonnonmukaisista äänistä tehotuotannon kourissa. Vai näkikö joku ennätystuotoksellisen lehmän kosteissa silmissä tyytyväisyyden hymyä, kun se valjailla kantoi itseään?

J. Ruokoja
Laihia

Sota-propagandan voimaa

Pommeja räjähtelee siellä ja täällä, puhutaan terroristeista ja saatanallisista ihmisistä.

Kukaan ei vietä hiljaista hetkeä, kun Irakiin hyökättiin ilman YK:n turvallisuusneuvoston päätöstä.

Arvioiden mukaan 20 000 - 80 000 ihmistä on kuollut näiden sotatoimien takia ja satoja tuhansia haavoittunut.

Perusteena käytettiin mahtavia joukkotuhoaseita, joita Saddamin johtama Irak valmistaa ja on valmis käyttämään.

Mitkään tiedotusvälineet länsimaissa eivät kerro meille mitä Algaida haluaa, ja miksi he käyvät sotaa Daavid - Goljat periaatteella.

Kukaan ei puhu enää missä ne todisteet joukkotuhoaseista ovat niitä kun ei löytynyt.

Häsaattuutta pommitettiin sodan alkuvaiheissa Irakissa vahingossa, hyökkäysvaiheessa paljon ihmisiä kuoli ja haavoitui, mutta aina tietysti vahinkoja sattuu jotka kuitataan "Sorry" sanalla

Englannissa räjähti taannoin pommi tappaen muutaman ihmisen. Me vietämme hiljaista hetkeä ja pohdimme, että joka

viides englantilainen potee trauma tapahtuneesta, emme pohdi lainkaan kuinka moni nainen, lapsi ja vanhus potee traumaa rauniokasaksi pommitetussa Irakissa.

Suomi valmistautui sissisotaan kun Neuvostoliitto hyökkäsi suomeen viime sodassa. Jos asekatköt olisi otettu käyttöön ja käyty sissisotaa, suomalaiset soturit olisivat olleet nykykäsityksen mukaan terroristeja, jotka käyttäytyisivät sotilaallisilla iskuillaan epäsovivasti miehittäjiään vastaan.

Nimimerkki:
Aasillakin on häntä

Mikä parantaa työttömyyslukuja?

Mitenkähän suomessa tuo työllisyys oikein on paranemaan päin, kun katsoo viime kuukausien uutisia. Joka paikasta irtisanoitaan työntekijöitä. En oikein jaksa ymmärtää, miten Suomen hallitus hoitaa tätä meidän maata tällä hetkellä.

Yritykset rupeavat siirtämään toimintaansa halpamaihin esim. Kiinaan. Muutaman viime kuukausien aikana on tullut lisäksi työttömiä 1860 henkilöä lisää näin akkia laskettuna....Nämä työttömät ovat tulleet suurista yrityksistä. Mutta niitähän on vielä tullut lisääkin. Onko tämä sitä hyvinvointia? Esim. Efore sanoo Saarijärveltä n. 100 työntekijää irti. Se ei voi olla vaikuttamatta Saarijärven kokoiseen paikkakuntaan, kuin negatiivisesti. Siellä ei taida näillä työntekijöillä kovin paljon mahdollisuuksia työllistyä uudelleen. Paikkakunnalta muutto tulee valitettavasti monella eteen. Näin ollen pienet paikkakunnat kuolevat pystyyn.

Suomessa on kolme lippua, jotka sopivat tähän ajankohtaan ja tähän kirjoitukseen, nämä liput ovat osa Suomea. Suomenlippu mielestäni kuvasti niitä rohkeita naisia ja miehiä, jotka taistelivat meille oman terveytensä ja henkensä kaupoilla itsenäisyyden ja vapauden EU:n lippukin alkaa olla Suomessa arkipäivää. Mielestäni se kuvaa vapauden menettämistä, esimerkiksi EU:sta tulee määräyksiä mitä pitää tehdä Suomen sukannalle. Mitä siellä Brysselissä loppujen lopuksi tiedetään Suomen tilanteesta? Eli turvalleen ollaan menossa. Nyt sitten on tullut vielä Suomelle kolmaskin lippu, nimittäin sosiaalihuollon ruokalippu. Se on valkoinen ja siinä on vähän kirjoitusta. Sillä saa kaksi kertaa kuukaudessa muovikassillisen ruokaa. Se on työttömän lippu ja sitä ei ylpeänä kukaan työttömistä varmasti kannata.

Marko Luomala
Jyväskylä

Auli uuden haasteen edessä

Sydämellinen kiitos saamastani luottamuksesta teille, jotka valitsitte minut Perussuomalaiset-puolueen toiseksi varapuheenjohtajaksi Kokkolassa puolueen 10-vuotisjuhlakokouksessa. Luottamus on ihmeellinen asia, aina uudestaan sen edessä mykistyy. Tosin sen voi myös hetkessä menettää.

Vahvuuteni on ehdoton uskollisuus puolueelle, toki olen ajoittain kriittinen, mutta omaa pesää ei liata. En myöskään ole niitä, jotka tappion tilanteessa uhkaavat erota tai eroavat puolueesta. Jokaisella meistä on omat vastoinkäymisemme, ne tulisi kuitenkin pitää erillään yhteisten asioiden hoidosta.

Politiikka on kuitenkin yksi parhaita keinoja hoitaa yhteisiä asioita edes jollain lailla demokraattisesti. Sisutelkaamme sen puolesta niin hyvinä kuin pahoinä päivinä.

Puoluekokousten paras anti on minulle aina ollut kuunnella erilaisten ihmisten erilaisia puheita. Ja niitähän on riittänyt. Nyt kuitenkin uusi tilanteeni vaatii minua menemään omieni eteen puheen kera. Se on paljon vaativampaa kuin mitä kotitan-

Auli Kangasmästä toinen varapuheenjohtaja.

tereella luottamustoimissani olen tähän asti puheita pitänyt, vaatimustaso on moninkertainen. Tässä minulle haastetta.

Poliittinen teemani on tänä päivänä se, kuinka meidän on mielestäni tärkeää vastustaa EU:n laajentumista. Euroopan kehitysvaltioista Latvia ja Liettua tulivat mukaan 1.5.2005. Liettua, joka itsenäistyi 1990-luvun alussa, kaikki on kovin keskeneräistä. Rakennukset, tiet, viemäröinti, kaikki. Kun ajetaan Vilnasta maan rajalle, melkein kaikki pellot matkan varrella ovat viljelemättömiä. Yksinäinen maamies ajaa hevosella heinäkuormaa. Mihin EU

tarvitsee näitä valtioita, kuka maksaa näiden nostamisen vaaditulle tasolle?

EU:n on tarkoitus vahvistua verrattuna muihin talousmah-teihin, USA:han ja etenkin Aasiaan. Miten se onnistuu tässä ilman, että jo mukana olevat valtiot eivät joudu kohtuuttomiin maksuihin?

Lopuksi haluan toivottaa hyvää kesän jatkoa lukijalle. Itse odotan himomarjastajana mustikoitten kypsymistä. Kotoani parin kilometrin päässä Saimaan saarella on hyvä mustikkapaikka, se ei ole minua milloinkaan pettänyt.

Vielä muutama paikka vapaana lomaleirille! Ilmoittaudu pian!

Perussuomalaisten lomaleirille on vielä muutama vapaa paikka. Leiri pidetään Lomakeskus Rauhalassa Saarijärvellä 1.-4.9.2005.

Ilmoittautumiset ja lisätietoja:

- Reijo Ojennus
puh. 0400 984 238
- Puoluetoimisto,
Tiina Sivonen
puh. 09-454 0411

Nyt kannattaa toimia nopeasti.

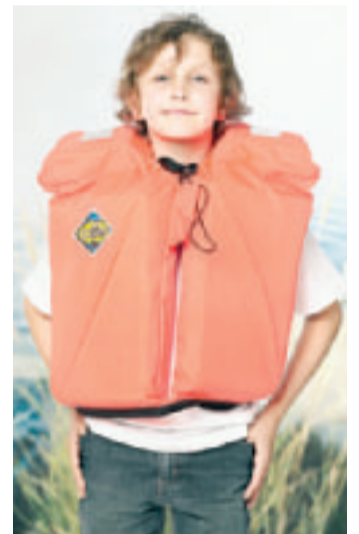
Pelastusliivit kunniaan!

Tämän vuoden hukkumistilastot näyttävät synkeältä, lienevätkö helteet synnä synkkiin tilastoihin?

Tänä vuonna tähän mennessä on hukkunut 93 ihmistä, joka on 28 enemmän kuin viime vuonna tähän aikaan.

Kesäkuussa hukkui 25 ihmistä, joka on 10 enemmän kuin viime vuonna ja heinäkuussa 19, joka on 8 enemmän kuin viime vuonna.

Lehteä tehdessä heinäkuun tilasto oli vielä kesken, joten joten muutama ikävä hukkumiskuolema saattaa vielä mahtua heinäkuulle tilastoja synkistämään.

Pelastusliivi on halpa henkivakuutus vesillä.

Merkkipäivät

Pauli Artturi Luttinen
60 vuotta

Syntynyt 16.8.1945 Piippolassa. Elämää ja koulua niillä main vuosina 1952-63. Varusmiespalvelu Kankaanpään Niinisalossa 63-64, kenttätykistön alikersantti.

Ruotsi, pääosin Tukholma vuosina 64-69 ja 70-73.

Helsinki, Lahti ja Hollola 69-70.

Koti Vantaan Martinlaaksossa vuodesta 1973.

Ylioppilas ”kolmella ällällä” vuonna 1982.

Työssä useita vuosia, lähinnä valtion palveluksessa. Nykyisin eläkkeellä. Lukuisia harrastuksia, muun muassa kirjailu vuodesta 1984. Julkaistu teos, Runoja Universumista vuonna 1987. Teon alla romaani. Nykyisin vapaa kirjailija, filosofi. Perheellinen.

Perussuomalaisten luottamustehtäviä: Vantaan vaalivastaava, vaalilautakunnan jäsen, asiamies, Uudenmaan piirin varapuheenjohtaja ja puoluevaltuuston jäsen. Aktiivinen kuvaaja. Ehdokkaana monissa eri vaaleissa...

Paulin erikoisalueet: kirjallisuus, filosofiset kysymykset, yhteiskunnallinen toiminta, ihminen ja maailma sekä ajattelu.

Syntymäpäiviä vietetään yksityisesti 20.8. Lahjojen sijasta voi tukea Paulin kirjallista toimintaa tilille OKO 554223-219664.

PS. Paulin kotisivut: www.pauliartturi.net.

Haluan

- Liittyä** jäseneksi Perussuomalaiset-Sannfinländarna -puolueeseen. 20 euron jäsenmaksulla saan samalla PERUSSUOMALAINEN-lehden.

Tilata ainoastaan PERUSSUOMALAINEN -lehden:

- Vuosittilauus 25 euroa, 12 numeroa Lahjatilauus (maksajan tiedot sulkuhiin alapuolelle)

- 1/2 vsk 15 euroa Näyttenumero, **ilmainen**

- Tehdä** osoitteenmuutoksen tms _____

Sukunimi	Etunimet	
Lähiosoite	Postinumero ja -toimipaikka	
Syntymäaika	Kotikunta	Ammatti/toimi/koulutus
Puhelin	Fax	Internet/Sähköposti
Liittyessäni Perussuomalaisen jäseneksi, haluan samalla liittyä		
☐ Perussuomalaiset Naiset ☐ Perussuomalaiset Nuoret ☐ Paikalliseen "Kotikuntani" PS- yhdistykseen		
☐ Haluan osallistua vaalimateriaalin jakoon ja muuhun vaalityöhön		Jäsenhankkija
_____ / _____ 2005. Jäseneksi haluavan allekirjoitus _____		

POSTI-MAKSU MAKSETTU

PerusSuomalainen

Vastauslähetyt

Tunnus: 5000 9637

00003 Helsinki 300